

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2023. gada 4. – 10. oktobris

Nr. 38 (1792)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

PBLA VALDE TIEKAS LATVIJĀ

Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) valde savā gadskārtējā sēdē 2023. gada 29. septembrī Okupācijas muzejā Rīgā. Pirmajā rindā (no kreisās): Latviešu Nacionālās apvienības Kanadā (LNAK) valdes priekšsēdis *Fritz Traugott-Kristbergs*, PBLA priekšsēdis *Pēteris Blumbergs*, PBLA vicepriekšsēdis un Amerikas latviešu apvienības (ALA) priekšsēdis *Mārtiņš Andersons*, Latviešu apvienības Austrālijā un Jaunzēlandē (LAAJ) priekšsēde *Skaidrite Agulēviča*, Eiropas latviešu apvienības (ELA) priekšsēde *Justīne Krēšlīņa*. Otrajā rindā (no kreisās): PBLA Kultūras fonda un padomes priekšsēdis *Juris Ķeniņš*, ELA pārstāve *Mārīte Kļaviņa*, PBLA kasieris *Jānis Grāmatiņš*, ALA Izglītības nozares vadītāja *Elisa Freimane*, LAAJ vicepriekšsēdis *Reinis Dancis*, LNAK pārstāvis *Andris Ķesteris*, ALA "Labdarība Latvija" nozares vadītāja *Diāna Kārklīņa*, LNAK pārstāve *Līva Zemīte*, Latvijas Brīvības fonda pārvaldes priekšsēdis *Roberts Kukainis* un ALA Kultūras nozares vadītāja *Valda Grinberga*

Skat. arī 6. lpp.

Latvijas biznesa konference *Spotlight Latvia Bostonā*

TAIRA ZOLDNERE

Generālā sesija *Spotlight Latvia*. No kr. *Lauris Lambergis* (LATK), *Kaspars Rožkalns* (LIAA), *Fredis Bikovs* (Rīgas attīstības un tūrisma aģentūra), *Liene Briede* (RTU Inovāciju prorektore), *Samanta Budrecka* (Latvijas Ekonomikas ministrija), *Mārtiņš Andersons* (ALA priekšsēdis) // Foto: Latvijas Amerikas Tirdzniecības kameras arhīvs

22. septembrī notika kārtējā, šogad jau ceturta Latvijas biznesa konference ASV *Spotlight Latvia*, ko rīko Latvijas-Amerikas tirdzniecības kamera (LATK), sadarbībā ar Amerikas latviešu

apvienību (ALA), Pasaules brīvo latviešu apvienību (PBLA), Latvijas Ārlietu ministriju, Latvijas Investīciju un Attīstības aģentūru (LIAA), kā arī daudziem ASV un Latvijas uzņēmumiem un privātā

biznesa pārstāvjiem.

"Mēs varam izdarīt lielas lietas, kad sanākam kopā," – tāds bija konferences dalībnieku kopējais vērtējums.

Konferencē piedalījās Latvijas

uzņēmumu vadītāji, Latvijas universitāšu un zinātniski pētniecisko laboratoriju pārstāvji, kā arī augsta līmeņa valdības delegācija – Latvijas Valsts prezidents *Edgars Rinkēvičs*, ārlietu ministrs *Krišjānis Kariņš*, Latvijas vēstnieks ASV *Māris Selga*. *Spotlight Latvia* Bostonā apmeklēja latviešu kopienas pārstāvji no dažādām Amerikas vietām, un var redzēt arvien lielāku latviešu diasporas interesi par dalību Latvijas ekonomikā.

No ASV puses piedalījās ASV vēstnieks Latvijā *Kristofers Robinsons* (*Christopher Robinson*), Bostonas pilsētas Ekonomisko iespēju un sadarbības vadītājs *Segun Idowa*, kā arī uzņēmumu un augstskolu pārstāvji. Konference pulcēja līdz šim lielāko *Spotlight Latvia* dalībnieku skaitu – 225 cilvēkus.

(Vairāk lasiet 6. lpp.)

- Ko lēma ELAs sēdē?**
2. lpp
- Kas īsti notiek ar Lielbritānijas Straumēniem u Londonas Vanagu namu?**
4. lpp
- Jura Lorenca un Sallijas Benfeldes politiskie komentāri**
5. lpp
- PBLA izbraukuma sēde Daugavpilī. Fotomirkļi**
6. lpp
- Valsts prezidents intervijā Tairai Zoldneri no Bostonas**
6. lpp
- Jāni Jaunsudrabiņu godina Neretā**
9. lpp

VALDA LIEPIŅA

Uz savu 2023.gada kopsapulci ELA (Eiropas latviešu apvienība) biedri sanāca nedēļas nogalē – 16. un 17. septembrī, *Marriott Rīga* viesnīcā. Pēc īsiem apsveikuma un uzmundrinājuma vārdiem no LR Ārlietu ministrijas vēstnieces diasporas jautājumos Elitas Gavelles un PBLA (Pasaules brīvo latviešu apvienība) izpilddirektora Raita Eglīša, sanākušie biedri ķērās pie darba. Nav viegli visus locekļus sapulcēt vienuviet un vienā laikā, jo ELA tagad ir 19 biedrorganizācijas un 11 asociētas organizācijas. Tādēļ 15 apmeklētāju ir labs rādītājs par ieinteresētību un vēlmi ne tikai izbrīvēt veselu nedēļas nogali latviešu administratīvam darbam, bet daudzos gadījumos arī mērot ceļu no savām mītnes zemēm uz Rīgu. Daži biedri pieslēdzās arī attālināti. ELA prezidijā šobrīd darbojas: Justīne Dace Krēsliņa (priekšsēdētāja), Karoline Zobena-Īsta, Vita Kalniņa, Laura Ritenberga-Kindere, Andris Skrastiņš un Lelde Vikmane. Revīzijas komisijā strādā Māriete Kļaviņa, Dace Gaigala un Valda Liepiņa.

Sestdiena bija veltīta, lai izprastu savu darbu un sūtību. Aira Priedīte bija izstrādājusi pašnovērtēšanas anketu, kas bija iedalīta pa tēmām: nevalstisko organi-

Pilnsapulces dalībnieki

zāciju vadībinība, cilvēku iesaiste, budžets, komunikācijas spējas un ELA. Katrs biedru organizācijas pārstāvis pirmajā nodarbībā veltīja stundu biedrorganizāciju darba novērtēšanai. Visas dienas darbnīcas un diskusijas balstījās uz anketu rezultātiem. Šī gan nebija vienkārša nodarbība, jo tās ievadā dalībnieki tika aicināti aizpildīt aptauju ne tikai par pašu pārstāvēto biedrību, bet arī par nevalstiskajām organizācijām savās mītnes zemēs un ELAs no-

zīmi pārstāvētās biedrības darbā. Pēc tam sekoja pārrunas.

Nākamo lekciju un darbnīcu "Iesaiste un līdzdalība" vadīja Anita Īvāne, Latvijas Pilsoniskās alianses biroja vadītāja. Dalībniekus iedalīja pa mazām grupām un ļāva radoši strādāt. Katrai grupai iedeva lelles, tām bija jāizdomā dzīvesstāsts un veids kā to varētu piesaistīt un līdzdarboties nevalstiskā organizācijā. Pēc grupu prezentācijām radās secinājumi par dažādiem iesaistes veidiem.

Pēc īsa pusdienu pārtraukuma sekoja neparasta paneldiskusija

"Atziņas un nākamie soļi", kuŗu vadīja Inese Vaivare – biedrības "Latvijas platforma attīstības sadarbībai" (LAPAS) direktore. Te raiti mainījās diskusijas dalībnieki, kuŗi atbildēja uz Ineses Vaivares uzdotajiem jautājumiem un dalījās savā pieredzē. Interesanta un iesaistoša nodarbība (turklāt visai noderīga noguruma aizdzīšanai tūlīt pēc pusdienām!

Visas dienas norise, pārrunas, diskusijas un atziņas veda uz noslēguma diskusijām "Ko mums stāsta rudens lapas?", ko vadīja šo rindu autore, bij. EK tulkošanas nodaļas vadītāja un ELA revīzijas komisijas vadītāja Valda Liepiņa. Izmantojot krāsainās t.s. *post-it* lapiņas, dalībnieki dalījās ar savām galvenajām dienas atziņām. Parūpējāmies arī par attālinātajiem dalībniekiem, kuri varēja savas atziņas nodot savām uzticamības personām. Atziņas bija interesantas un padziļinātas. Pēc to sagrupēšanas un vairāk nekā stundu ilgajām pārrunām, secinājām, ka divās ailēs apkopotās atziņas – komunikācija un komandas darbs – ELA nākotnes darbam ir vissvarīgākās.

Pēc jauki pavadītām kopīgām vakariņām no diasporas Latvijā atgriezušās Sandras Kļaviņas vadītājā restorānā "Casa Nostra", svētdienas rītā visi balsstiesīgie atgriezās viesnīcā, lai risinātu ELA pagātnes un nākotnes darbus.

Kā minēju, ELA tagad ir daudz organizāciju, un to paspārnē pašlaik Eiropā darbojas 68 (!) latviešu skoliņas, kuŗas apmeklē ap 1900 bērni un kuŗās darbojas 300 skolotāji un palīgi, no tiem 150 – ar edagoģisko izglītību. Eiropā atrodas 70% Latvijas diasporas bērnu. Diemžēl tikai 5% apmeklē skolas, un gandrīz visi ir zem 14 gadu vecuma. 2020. gadā izveidotā ELA izglītības grupa ar dalībniekiem no trim Eiropas reģioniem – Ziemeļeiropas, Dienvideiropas un Lielbritānijas/Īrijas turpināja aktīvu darbu, lai stiprinātu diasporas izglītības pieejamību un kvalitāti Eiropā ārpus Latvijas. Tādēļ izglītības joma ir viena no ELA darbības galvenajiem virzieniem. Tiek īstenoti daudzveidīgi projekti, un var apbrīnot iesaistīto tautiešu izdomu, talantu un pašreizējā brīvprātīgo darbu ar jaunatni.

Visi, kas šogad apmeklēja Dziesmu svētkus, varēja redzēt, ar kādu degsmi diasporas latvieši

pedalās koŗos, tautas deju ansambļos un folkloras kopās. Mans personiskais secinājums ir – Eiropas latvieši izceļas tieši folkloras jomā, kur redzējam lielu jauniešu un bērnu piesaisti. ELA pilnībā apzināja, sistematizēja un informēja par aktualitātēm Eiropas latviešu diasporas kopās: 32 kori, 33 tautas deju ansambļi, 10 folkloras kopas un mūzikantu ansambļi, 24 bērnu kopas (gan dejojāji, gan kori) un folkloras kopas, 14 amatierteātri, sešas lietišķās mākslas/amatnieku un tml. interešu kopas.

Ir jāpiemin arī mazāk acij manāmas ELA nodarbes. Sadarbītojas ar vairākām citām organizācijām (piem., PBLA, #esiLV), kā arī valsts iestādēm, ELA piedalījusies vairākās aktivitātēs Latvijas izaugsmes un pilsoniskās līdzdalības attīstībai. Te der pieminēt aktīvu iesaisti LR vēlēšanās, līdzdalību ĀM diasporas konsultatīvajā padomē, kā arī aktīvu piedalīšanās radio un TV diskusijās par aktualitātēm un situāciju diasporas sfērā (piem. LR1 raidījums *Globālais latvietis*).

Aktīvu un spraigu diskusiju rezultātā kopsapulcē tika pieņemti vairāki lēmumi par komunikāciju un komandas darbu ELA nākotnes darbam, tostarp: kopsapulces dalībnieki aicina visas biedrorganizācijas aktīvāk sekot līdz ELA darbībai un piedāvājumiem, lai visiem Eiropas latviešiem būtu iespējams līdzdarboties ELA darba rezultātos (kā piem., nometnēs, sporta festivālā "Olimpiskais Lāčplēsis", tiklošanās pasākumos un pieteiktajos ELA projektos).

Sēdes noslēgumā sapulces dalībnieki vienojās par sekojošu rezolūciju par diasporas medijiem: "Eiropas latviešu apvienība uzskata, ka tieši diasporas mediji ir viens no nozīmīgākajiem latviešu sabiedrības visā pasaulē uzskatu, vērtību, identitātes un sociālās atmiņas veidošanās resursiem. ELA aicina atbilstošās valsts iestādes diasporas medijiem nodrošināt Latvijas reģionālajiem medijiem līdzvērtīgu finansējumu SIF MAF projektu konkursos, stiprināt Diasporas mediju lomu X stundā, kā arī ministrijām un valsts iestādēm noteikt par pienākumu informācijas izziņošanā kā mērķauditoriju paredzēt sasniegt arī Latvijas diasporu, īpaši caur diasporas medijiem."

MĀRIS BRANCIS

Dāsns jo dāsns novēlējums

Šī gada 10. februārī 96 gadu vecumā Mūžībā devās gleznotāja Ģederta Eliasa (1889-1975) māšas, mākslas vēsturnieces Maijas Cielēnas (1889-1988) un diplomāta, politiķa un rakstnieka Fēliksa Cielēna (1888-1964) meita, filozofijas zinātņu doktore, franču rakstnieka Albēra Kamī (*Albert Camus*) speciāliste, franču valodas docētāja Ērebrū (*Örebro*) universitātē Zviedrijā Izabella Mītānija Cielēna (1927-2023). Viņa bieži viesojās Latvijā, vienmēr arī Jelgavā, tēvoča vārdā nosauktajā mūzejā. Tam mākslinieka dzimtas spožā atvase vairākkārt ir dāvinājusi gan gleznas, gan fotografijas, kas stāsta

par Eliasu un Cielēnu ģimeni, gan dažādus priekšmetus. Bet augsta beigās mūzeja darbinieki, direktore Gita Grase un viņas vietniece Marija Kaupere devās uz Stokholmu, lai no Izabellas Cielēnas trim bērniem saņemtu dāsnu jo dāsnu novēlējumu.

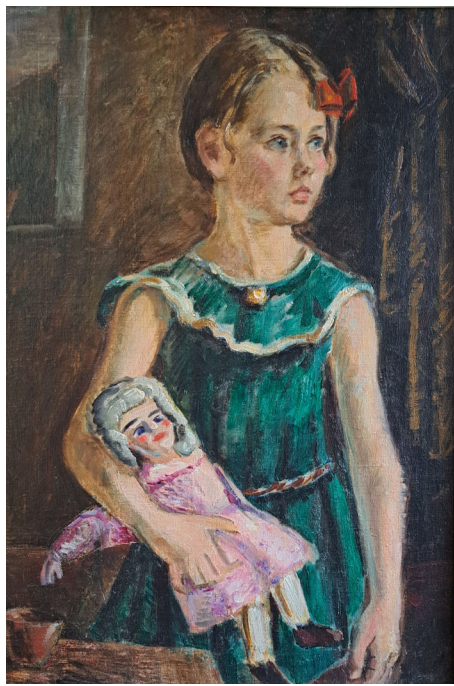
Dāvinājumā ir divas Ģ. Eliasa gleznas, kuŗas viņa īpaši rūpīgi glabāja. Viena no tām – mākslinieka māšas, Izabellas mātes portrets "Maija sarkanā kleitā", otra – viņas pašas portrets bērībā "Iza ar lelli", kas gleznots Francijā 1934. gadā. Marija Kaupere atceras Izabellas stāstu par to, ka mazā Iza bērnu dienās "ļoti domājās, kad visādi citādi jaukais onkulis Ģederts uzgleznoja viņas skaisto lelli Zeltīti ar sirmiem matiem".

Mūzejs kopā ar šo novēlējumu saņēmis arī vērtīgas fotografijas, dokumentus un vēstules latviešu valodā. Marija Kaupere: "Piemēram, esam ieguvuši unikālu Maijas Cielēnas viena gada dienasgrāmatu no laika, kad Fēlikss Cielēns bija Latvijas ārlietu ministrs (1926–

1928) un tikko bija piedzimis Izabella. Atvedām Maijas Cielēnas pierakstus par brāli no laika Parīzē, kad Maija mācās, bet Ģederts papildinās glezniecībā pēc Briseles Mākslas akadēmijas, kā arī vairāku fotografiju oriģinālus, kas iepriekš mūzejā bija tikai kopijās."

Neilgā laika posmā mūzeja darbinieki apstrādājuši tikai nelielu daļu dāvinājuma, ar ko jau tagad var iepazīties laikā, kad aplūkojama arī Ģ. Eliasa balvas III izstāde par lauku tēmas atspoguļojumu Latvijas mākslā un iepriekšējās balvas ieguvējas Ingas Jurovas izstāde. Tādējādi Jelgavā atzīmē Ģederta Eliasa 136 gadu jubileju.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

ES ārlietu ministri pulcējušies uz vēsturisku sanāksmi Ukrainas galvaspilsētā Kijivā

Eiropas Savienības (ES) ārlietu ministri pirmdien, 2. oktobrī, pulcējās Ukrainas galvaspilsētā Kijivā uz tikšanās, ko ES ārpolitikas vadītājs Žuzeps Borels un Ukrainas ārlietu ministrs Dmitro Kuleba nosauca par “vēsturisku”, ziņo sabiedrisko mediju portāls *lsm.lv*. Tā patiešām ir pirmā reize, kad Ārlietu padomes tikšanās notiek ārpus Eiropas Savienības. Šādi Eiropas valstu ārlietu ministri vēlas izrādīt politisku atbalstu Ukrainai laikā, kad daudzviet ir jūtams nogurums no kara un nepacietība par lēno pretuzbrukuma gaitu. Francijas ārlietu ministre Katrīna Kolonna uzsvēra, ka šāda kopīga tikšanās Ukrainā “ir arī vēstījums Krievijai, ka tai nevajadzētu pašauties uz mūsu nogurumu; mēs tur būsīm vēl ilgi”. Skaidru atbalstu Ukrainai pauda arī Vācija, sakot, ka Ukrainai nepieciešama palīdzības pakete, kas ietver pretgaisa aizsardzības un energoapgādes stiprināšanu Ukrainā un vairāk generatoru piegādi, lai palīdzētu valstij pārdzīvot ziemu. “Ar šo ES Ārlietu ministru padomi mēs virzām Eiropas Savienību tur, kur pašlaik visspēcīgāk pukst Eiropas sirds – šeit Kijivā, šeit Ukrainā. Ukrainas nākotne ir Eiropas Savienībā, mūsu brīvības kopienā. Un tā drīz stiepsies no Lisabonas līdz Luhanskai. Ar katru ciematu, ar katru metru, ko Ukraina atbrīvo, ar katru metru, kur tā glābj savus iedzīvotājus, tā arī bruģē ceļu uz Eiropas Savienību. Un mēs kā Eiropas partneri un draugi turpināsim atbalstīt Ukrainu katru dienu,” solīja Vācijas ārlietu ministre Annalēna Bērboka. Savukārt vērtējot pēdējā laikā radušās neskaidribas saistībā ar ASV atbalstu, Ukrainas ārlietu ministrs Dmitro Kuleba sacīja: “Mēs nejutām, ka ASV atbalsts Ukrainai būtu sagrauts, jo ASV labi apzinās, ka Ukrainā uz kārts tiek likts krietni vairāk nekā tikai Ukraina. Runa ir par pasaules stabilitāti un paredzamību. Tādēļ es ticu, ka mēs spēsim rast vajadzīgos risinājumus.”

Rosina ļaut atņemt Latvijas pilsonību pretvalstiskiem naturalizētiem pilsoņiem

Jaunā vienotība (JV) sagatavojusi grozījumus Pilsonības likumā, kas ļautu atņemt Latvijas pilsonību bijušās PSRS pilsoņiem, kuri pārkāpuši naturālizācijas jeb Latvijas pilsonības iegūšanas laikā doto solījumu un

rīkojušies pret Satversmē nostiprināto demokrātisko valsts iekārtu. Saeimas deputāti sagatavojusi grozījumus, lai pilnveidotu Pilsonības likumā paredzēto Latvijas pilsonības atņemšanas tiesisko rēgulējumu. JV deputāti ar sagatavotajiem grozījumiem iepazīstināja koalīcijas sadarbības partnerus. Atbilstoši likumam, ja persona izdarījusi pārkāpumu pret Latvijas Republiku un tas grauj pilsoņa un valsts izveidojušās tiesiskās attiecības, personai atņem Latvijas pilsonību ar nosacījumu, ka persona nekļūst par bezvalstnieku. “Ņemot vērā, ka bijušās PSRS pilsoņiem ir iespēja iegūt PSRS tiesību pārņēmējas – Krievijas Federācijas – pilsonību, iecerētie grozījumi neradīs situāciju, ka persona kļūst par bezvalstnieku,”

skaidro Saeimas Juridiskās komisijas un Krimināltiesību un sodu politikas apakškomisijas priekšsēdētājs Andrejs Judins (JV). Tādēļ JV sagatavotie grozījumi nebūtu tieši saistīti ar starptautiskās Konvencijas par bezvalstniecības samazināšanu nosacījumu, ka pilsonību nevar atņemt personai, kurai nav kādas citas valsts pilsonības.

Bridina par Krievijas vēšanos pret Latvijas pilsoņiem

Ārlietu ministrijas rīcībā esošā informācija liecina, ka Krievija (KF) varētu būt veikusi darbības NVS (Neatkarīgo Valstu Sadraudzība) ietvaros, lai vērstos pret Latvijas esošām un bijušām amatpersonām, kuŗas ir piedalījušās tādu lēmumu pieņemšanā, kas vērsti uz KF agresijas pret Ukrainu nosodišanu un KF ietekmes mazināšanu ES dalībvalstīs. Pagājušās nedēļas nogalē Ārlietu ministrija sniedza palīdzību Latvijas valstspiederīgajam, kuŗu KF varas iestādes bija pieprasījušas aizturēt viņa vizītes laikā vienā no NVS valstīm. Kā liecina AM rīcībā esošā informācija, šis pieprasījums nebija izdots saskaņā ar vispārpieņemto starptautisko praksi un bija politiski motivēts. Pateicoties Latvijas ārlietu dienesta aktīvai rīcībai un konkrētās NVS valsts – Kirgizstānas konstruktīvai sadarbībai, Latvijas valstspiederīgais veiksmīgi un operatīvi atgriezās Latvijā. Iespējams, ka šāda KF rīcība var tikt vērstā ne tikai pret Latvijas, bet arī citām KF nevēlamām ES dalībvalstu esošām un bijušām amatpersonām. Nevar izslēgt, ka šādi pieprasījumi tiek izdoti ne tikai NVS valstīm, bet arī citām valstīm, ar kuŗām Krievijai ir laba sadarbība. Latvijas Televīzija ziņo, ka AM sniedza palīdzību bijušajam Saeimas deputātam, ekonomistam Vjačeslavam Dombrovskim. Dombrovskis kā mācībspēks bija devies uz Eiropas

drošības un sadarbības organizācijas akadēmiju Kirgizstānas galvaspilsētā Biškekā, kur pasniedz divus kursus par ekonomiku. “Latvijas hokejisti un basketbolisti nav vienīgie, kas spējīgi gāzt kalnus. Mūsu vēstnieku un ārlietu dienestu darbība plašai sabiedrībai bieži nav redzama un zināma. Bet viņi gāz kalnus! (..)man ļoti paveicies, ka es šodien esmu Rīgā, nevis Maskavā,” sacīja Dombrovskis.

Žoga būvniecību uz Latvijas-Balkrievijas robežas plāno pabeigt šogad

Žoga būvniecību uz Latvijas-Balkrievijas sauszemes robežas aptuveni 112 kilometru garumā plānots pabeigt līdz šī gada beigām, bet nākamā gada vasarā žoga izbūvi aptuveni 30 km garumā plānots pabeigt arī posmos gar publiskajiem ūdeņiem. Par žoga izbūvē šobrīd panākto progresu iekšlietu ministrs Richards Kozlovskis pārliecinājās vizītes laikā Latgalē, apmeklējot Krivandas un Robežnieku robežapsardzības nodaļas un tiekoties ar Valsts robežsardzes un VNĪ vadību, kas savukārt informēja par plānotajiem pasākumiem, lai būvniecības procesu paātrinātu. Kopumā Latvijas Austrumu robežas infrastruktūru, izņemot tehnoloģisko infrastruktūru, plānots pilnībā pabeigt un apriņķot 2025. gadā, lai uz visas Austrumu robežas būtu izveidota moderna un efektīva robežapsardzības infrastruktūra.

Latvijas-Krievijas robeža ir 283,6 kilometrus gara. Šobrīd robežas joslas infrastruktūra ir izbūvēta aptuveni 230 kilometru garumā, ir izveidotas patruļtakas (koka laipas vai sasmalcinātas koksnes klājuma segums (šķelda), dabiskās grunts seguma ceļš un caurtekas) un četri iekaramie trošu tilti. Savukārt žogs ir izbūvēts aptuveni 99 kilometru garumā.

Valsts Drošības dienests strādā aktīvāk

Kopš Krievijas iebrukuma Ukrainā aizvadītā gada 24. feb-

ruārī Valsts drošības dienests (VDD) kopumā sācis 40 kriminālprocesus un no Valsts policijas pārņēmis četrus kriminālprocesus saistībā ar aktīvitātēm Krievijas agresīvās ārpolitikas atbalstam. 20 kriminālprocesos dienests konstatēja vienlaikus divu noziedzīgu nodarījumu pazīmes, proti, genocīda, noziegumu pret mieru un kara noziegumu publisku slavināšanu un attaisnošanu, kā arī nacionālā un etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu pret latviešiem un ukraiņiem. Deviņi kriminālprocesi sākti par nacionālā un etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu. Vienā kriminālprocesā VDD konstatēja vienlaikus iespējamu nacionālā naida un nesaticības izraisīšanu un Eiropas Savienības noteikto sankciju pārkāpšanu. Savukārt astoņi kriminālprocesi sākti par genocīda, noziegumu pret mieru un kara noziegumu publisku slavināšanu un attaisnošanu. Viens kriminālprocess sākts par atbalsta sniegšanu finanšu līdzekļu un citas mantas vākšanā ar nolūku nodot kaŗadarbībā Ukrainā iesaistītajiem Krievijas kaŗavīriem. Papildus minētajiem 44 kriminālprocesi kopš Krievijas iebrukuma Ukrainā VDD ir informējis sabiedrību par četriem kriminālprocesi, kas sākti uz aizdomu pamata par spiegošanu. Trīs no šiem kriminālprocesi, kas sākti vēl pirms Krievijas iebrukuma Ukrainā, VDD ir nosūtījis prokuratūrai kriminālvajāšanas sāksanai. Pašlaik divos no kriminālprocesi ir stājies spēkā notiesājošs spriedums – piecu un astoņu gadu cietumsods.

Saeima apstiprina jauno Nacionālās drošības koncepciju

28. septembrī Saeima apstiprināja jauno Nacionālās drošības koncepciju (NDK), kuŗā noteikti valsts apdraudējuma novēršanas stratēģiskie pamatprincipi un prioritātes jaunu politikas plānošanas dokumentu, tiesību aktu un rīcības plānu nacionālās drošības jomā izstrādei. Pārskatīt līdzšinējo koncepciju bija nepieciešams arī starptautiskās drošības situācijas būtiskas pasliktināšanās dēļ kopš Krievijas pilna mēroga militārā iebrukuma Ukrainā. Koncepcijā norādīts, ka draudi Latvijas nacionālajai drošībai ir saistīti ar situācijas attīstību starptautiskajā drošības vidē, Krievijas izvērsto kaŗu Ukrainā, hibrido apdraudējumu, ļaunprātīgām kiberaktivitātēm un starptautiskā terorisma tendencēm.

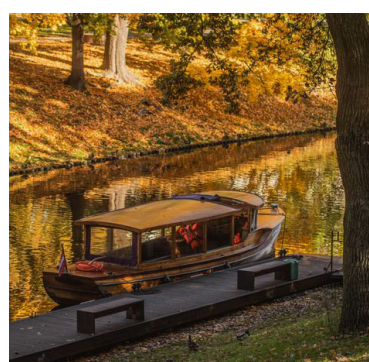
Eiropas Pilsoņu balvas pasniegs sarunu festivālam “Lampa” un Twitter konvojam

6. oktobrī svinīgā ceremonijā Eiropas Pilsoņu balvu pasniegs šī gada laureātiem – sarunu festivālam “Lampa” un Twitter konvojam. Laureātu pārstāvji svinīgā ceremonijā saņems Eiropas Pilsoņu balvas medaļas un piedalīsies diskusijā par demokrātiskas dzīves prasmēm.

Eiropas Pilsoņu balva ir Eiropas mēroga apbalvojums, ko EP katru gadu piešķir par izcilīgiem sasniegumiem un ieguldījumu, veicinot Eiropas Savienības iedzīvotāju savstarpējo sapratni un saliedētību, kā arī sekmējot pārrobežu sadarbību ES. Balvu piešķir arī par ikdienas darbību, kas apliecina un sabiedrībā nostiprina ES Pamattiesību chartā paustās kopējās vērtības – cilvēka cieņu, brīvību, vienlīdzību un solidaritāti. Katru gadu balvu piešķir ne vairāk kā 50 laureātiem no visas Eiropas, vismaz vienam no katras dalībvalsts. Šogad balva piešķirta 30 laureātiem, un šī ir otrā reize, kad balvu ieguvuši divi laureāti no Latvijas.

Latvijā pārspēts vairāk nekā 130 gadus sens siltuma rekords

29. septembrī Latvijā pārspēts vairāk nekā 130 gadus sens siltuma rekords. Bauskā gaisa temperatūra paaugstinājās līdz plus 24,5 grādiem pēc Celsija, pārspējot nacionālo siltuma rekordu. Saskaņā ar Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra datiem, 1892. gadā Rīgā gaisa temperatūra paaugstinājās līdz plus 23,7 grādiem. Jauni maksimālās gaisa temperatūras rekordi pārspēti vairāk nekā 15 novērojumu stacijās. Kā ziņots, šonedēļ Latvijā bija septembra pēdējai nedēļai neierasti silts laiks un atsevišķās dienās tika pārspēti gan novērojumu stacijās fiksētie siltuma rekordi, gan nacionālie siltuma rekordi.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

KULTŪRAS ZIŅAS

Aktierim Uldim Dumpim – 80

3. oktobrī Latvijas Nacionālajā teātrī godināja aktieri Uldi Dumpi 80.gadu jubilejā. Aktieris piekrita šajā dienā būt uz Nacionālā teātra skatuves, lai satiktu ne tikai kolēģus no sava un citiem teātriem, bet arī skatītājus. Dumpis dzimis 1943. gada 3. oktobrī Bauskā. Bērību pavadījis dzimtas mājās “Dumpjos” Īslīces pagastā, vēlāk ar māti pārcēlušies uz Rundāles pagastu un Bausku. Skolas gaitas mākslinieks iesācis Īslīces pamatskolā, mācījies Pilsrundāles septiņgadīgajā skolā, 1961.gadā beidzis Bauskas vidusskolu. Mācījies arī

mūzikas skolā spēlēt klavieres, trompeti un spēlējis basketbolu sporta skolā. 1965. gadā Dumpis absolvējis Latvijas Valsts konservatorijas Teātra fakultātes Aktieru nodaļu un sācis strādāt Nacionālajā teātrī. Atveidojis nozīmīgas lomas teātrī, radio un televīzijas teātrī. Par viņu sarakstītas grāmatas – 2003.gadā klajā nāca Diānas Spertāles grāmata “Uldis Dumpis. Spoguļattēls”, savukārt 2015. gadā dienasgaismu ieraudzīja Līgas Blauas grāmata “Uldis Dumpis. Zemgaliētis”.

Rudens kameramūzikas festivālu Rīgā atklās stīgu kvartets no Parīzes

Lielajā ģildē 8. oktobrī stīgu kvartets no Parīzes “*Quatuor Ébène*” atklās Rudens kameramūzikas festivālu. Kameransamblis ir 2022.gada *Gramophone* balvas laureāts un 2023. gada *Gramophone* balvas nominants. Koncertprogrammā izskanēs Jozefa Haidna Stīgu kvartets, Bēlas Bartoka Trešais un Franča Šuberta 15. stīgu kvartets. Savus pirmos panākumus kvartets guva 2004. gadā ARD mūzikas konkursā Vācijā, nodrošinot sev atpazīstamību un vairākus apbal-

vojumus arī citos konkursos.

Mazajā ģildē 12.oktobrī koncertprogrammā “Šuberts, Mocarts, Britens. Čuksti un vēsmas” mūzicēs altists Dāvis Sliečāns un pianists Aleksandrs Kalējs. Rudens kameramūzikas festivālā viņi debitēs kā duets *deGlosa*. Koncertā skanēs ukraiņu vecmeistara Valentīna Silvestrova “Epitāfija”, Franča Šuberta “*Arpeggione*”, Volfganga Amadeja Mocarta sonāte un Bendžamina Britena kameramūzikas skaņdarbs.

Spīķeru koncertzālē 13.oktobrī uz skatuves atgriezies trio “*Art-i-Shock*”, kurā spēlē Guna Šnē (čells), Agnese Egliņa (klavieres) un Guntars Freibergs (perkusijas). Programmā izskanēs Pēterā Vaska Tokāta un “Trīs skatieni”, Andra Dzeniša “Nimbus”, Platona Buravicka “Voltāža”, Aleksandra Avrameca “*Lunar Shadows*”.

Lielajā ģildē 14. oktobrī festivāla noslēguma koncertā uz vienas skatuves pirmoreiz tiksies diriģents Klemenss Šults un *Sinfonietta Rīga* mūziķi, kopīgi atskaņojot Tomasa Adesa “*Shanty - Over the Sea*”, Jozefa Haidna uvertīru operai “*Neapdzīvotā sala*”, Ludviga van Bēthovena

“Otro simfoniju” un kopā ar arfisti Ievu Šablovsku un obojistu Egilu Upatnieku – šī gada

jubilāra, poļu modernista Vitolda Lutoslavska “Dubultkoncertu obojai, arfai un kamerorķestrim”.

8.-14. | oktobris

Rudens Kameramūzikas Festivāls

Straumēni

Daugavas Vanagu nams Londonā

Kas īsti notiek ar latviešu īpašumiem Lielbritānijā?

Trauksmainas ziņas vēsta Latvijas ziņu portāls *Apollo* un TV raidījums *360TVziņneši* – atsaucoties uz ziņu, ko, savukārt, vēstījis Lielbritānijas BBC, – latviešu organizācijai *Daugavas Vanagu fonds* Lielbritānijā piederošie vēsturiskie īpašumi Straumēni un Daugavas Vanagu nams Londonā, *Queensborough Terrace* 72, nokļuvuši zem britu maksātnešpējas administrācijas “amurā”. Straumēnu muižas administrējošais uzņēmums “*LWT Trading UK Ltd.*” pēkšņi kļuvis maksātnešpējīgs. Septembra pēdējās dienās no muižā izvietotās viesnīcas izraidīti viesi, atceltas kāzu svinību rezervācijas, darbiniekiem neizmaksātas algas.

Straumēni ir leģendāra vieta, latviešu celta un lolota. Te tiekas tautieši, vecā trimda un jauniebraucēji, lai svinētu “pasaulē lielākās Jāņu svinības”, kā to allaž uzsver svinību rīkotājorganizācija “Bērzes Strazdi”. Te Latvijas vēlēšanās vienmēr ticis iekārtots iecirknis, te notikuši latviešu kultūrai svarīgi pasākumi. Lai Straumēni uzplauktu par Anglijas vidienes pērli ar viesnīcu, restorānu un dabas parku, savulaik tika “upurēta” pazīstamā viesnīca Rīgā “Radi un draugi”, pēc kuņas joprojām skumst tautieši, kas ierodas dzimtenē no visas pasaules. Proti, viesnīca tika pārdota igauņiem.

Līdz ar Straumēnu dramu “zem sietiņa” varētu nonākt arī leģendārais Londonas Vanagu nams, kas visus šos gadus ir pildījis latviešu centra funkcijas. Lieki piebilst, ka šis nams Lon-

donas centrā ir dārgs, ļoti dārgs īpašums arī naudas izteiksmē.

Skumji, bet sen jau vairs nav Anglijas Almelijas, ne tik sen – skaistās, iekoptās, latviešu vēstures stāstiem apvītās Rovfantas. Kāpēc?

Daugavas Vanagu Centrālās valdes priekšsēža Aivara Sinkas komentārs par Straumēniem un Londonas DV namu, atsaucoties uz ziņām medijos par Anglijas Daugavas Vanagu īpašumiem.

“Ir nepatīkami, ka dzeltenā prese un televīzija salūko par savu mērķi iestādes un cilvēkus, kas bez atalgojuma strādā sabiedrības un tautas labā. Pelnīt īslaicīgi uz puspatiesības un it kā skandālu pamata ir dažu dzīves jēga, tādēļ godīgiem cilvēkiem ir labāk izvairīties no šādiem cilvēkiem.

Vēlos paust trīs pamata faktus: 1) Straumēni un Londonas Daugavas Vanagu nams abi pilnībā pieder Daugavas Vanagu Fondam un ir bez parādsaistībām; 2) pārtraucot viesnīcu un kāzu biznesu Straumēnos, likvidējot tās apsaimniekošanas firmu, ir sperts kaut sāpīgs solis, bet pareizais nākotnei; 3) Daugavas Vanagu Fonda (DVF) valdē ir arī talantīgi un darbīgi cilvēki, kas strādā priekšsēdes Ilzes Grickus vadībā, lai vadītu un attīstītu šos sabiedriskos īpašumus – es viņiem pilnībā uzticos.

Tā kā es pats agrāk biju DVF priekšsēdis, saprotu šo īpašumu vēsturi un arī apzinu atbildību

par agrākiem lēmumiem un darbību. (..)

Turpināt Straumēnos saimniekot tāpat kā senāk, nebija laba izvēle – ja tā mēs būtu mēģinājuši, tad iznākums būtu bijis ļoti nepatīkams. Vajadzība ieguldīt naudu lielajā Straumēnu mājā un Straumēnu teritorijā bija neizbēgama, un to eventuāli finansēt ar Rīgas viesnīcas “Radi un draugi” pārdošanu bija arī neizbēgams. Bet, atrast veidu, kā panākt peļņu no atjaunotiem Straumēniem, par spīti ieguldītām milzu pūlēm no darbinieku un valdes puses, nav līdz šim izdevies. Viesnīcas un kāzu biznesa modelis bija neveiksmīgs. (..) Un tas nebija peļņas nolūkā, bet lai turpinātu pukstēt Straumēnu latviskā sirds. Kāzu un viesnīcas biznesu vadīja atsevišķa firma – nevis valde! –, tāpēc DVF ir tagad iespēja darboties tālāk Straumēnos, meklējot jaunus nākotnes ceļus.

Vadība nozīmē darbu, nevis varu; strādāt komandā, nevis komandēt, uzņemties atbildību par ne tikai labo, bet arī sliktu. Šis vadības īpašības netrūkst ne Ilzē Grickus, ne Daugavas Vanagu Fonda valdē. Iesaku lasītājiem ignorēt dzeltenās preses vai sociālo mediju gudrinieku izaicinājumus! DVF valde un darbinieki strādā diennaktīm, lai ieviestu jaunās struktūras, un zinu, ka arī turpmāk Straumēni un Londonas nams būs centrs latviešu sabiedrības saliedēšanai, kultūras atbalstam, aprūpei un Latvijas stiprināšanai.”

Red.

JURIS
LORENCS

28. septembrī pašpasludinātās Kalnu Karabachas republikas līderis Samvels Šhramanjanš izdeva dekrētu, ka no 2024. gada 1. janvāra viņa vadītā valsts pārstās pastāvēt. Tikmēr līdz pirmdienas, 2. oktobra rītam Kalnu Karabachu jau bija pametuši ap 120 tūkstošiem armēņu, tātad gandrīz visi republikas iedzīvotāji. Azerbaidžānas varas iestādes gan izdeva aicinājumu viņiem "palikt uz vietas un iekļauties daudz nacionālajā Azerbaidžānas sabiedrībā". Tā gan ir tikai oficiālo varas iestāžu reakcija, sociālajos tīklos lasāmi aicinājumi "atbēgt armēņiem", "aizdzīt pavisam", "uz neatgriešanos" utt. Tas nozīmē, ka Kalnu Karabachas republika faktiski beigusī pastāvēt trīs mēnešus pirms dekrētā noteiktā termiņa. Līdz ar vietējo iedzīvotāju aizbraukšanu, īstenībā bēgšanu, beidzas divus gadu tūkstošus ilgā armēņu klātbūtne šajā Kaukaza reģionā.

Bet vispirms neliels ieskats vēsturē. Neraugoties uz to, ka ap 90 % Kalnu Karabachas iedzīvotāju bija armēņi, 1923. gadā Padomju Savienība Kalnu Karabachas autonomo apgabalu iekļāva Azerbaidžānas padomju sociālistiskās republikas sastāvā. Tā robežas speciāli tika izveidotas tā, lai Armēnijai nebūtu tiešas pieejas Kalnu Karabachai. Īsta bumba ar laika degli! Reģionā saglabājās etniskā spriedze.

PSRS sabrukuma laikā, 1990. gadu sākumā, izcēlās pirmais Kalnu Karabachas karš, kuŗā uzvarēja Armēnija. Kontroli pār teritoriju pārņēma Erevānas atbalstīta armēņu valdība. Izveidojās tā saucamā Kalnu Karabachas tautas republika ar galvaspilsētu Stepanakertu. Jauno politisko veidojumu gan neatzina neviena pasaules valsts, to neuzdrošinājās darīt pat Armēnija. Tobrīd Kalnu Karabachā dzīvoja ap 150 tūkstošu armēņu (vietējie azerbaidžāņi bija aizbēguši). Neatzītā valstiskā veidojuma teritorija bija 11 tūkstošus kvadrātkilometru liela (sestā daļa no Latvijas), armija – 20 tūkstoši karavīru un virsnieku. Kalnu Karabacha ir spilgts piemērs pretrunai starptautiskajā likumdošanā, kad saduras nācijas pašnoteikšanās tiesības un valstu robežu nemainīguma princips. Neraugoties uz faktu, ka separātisti ar Armēnijas atbalstu okupēja lielu daļu Azerbaidžānas teritorijas, pasaule šo faktu uztvēra visai iecietīgi. Iemesli bija divi. Pirmais – atmiņas par Osmaņu impērijas laikā notikušo armēņu genocīdu, kuŗa laikā no 1915. līdz 1918. gadam tagadējās Turcijas teritorijā tika nogalināti ap 1,5 miljoni armēņu. Otrais – plašs un ietekmīgs armēņu diasporas atbalsts. Tiek lēsts, ka kopējais armēņu skaits pasaulē ir ap 13 miljoniem cilvēku, no kuŗiem tikai trīs miljo-

ni dzīvo pašā Armēnijā. Lielākās armēņu diasporas šodien ir: Krievijā – trīs miljoni, ASV – divi miljoni, Francijā – ap 500 tūkstošiem, Gruzijā – 300 tūkstoši, Libānā – 150 tūkstoši, Irānā, Argentīnā un Vācijā – 100 tūkstoši. Latvijā dzīvo apmēram 5000 armēņi. Te gan jāpiebilst, ka šī statistika drīzāk atspoguļo armēņu izcelsmes personu skaitu, reālie skaitļi (cilvēki, kuŗi apzinās un kopj savas armēņu saknes) ir pieticīgāki.

2019. gada septembrī man bija iespēja intervēt Armēnijas ārlietu ministru Zohrabu Mnatsakanjanu (saruna tika publicēta laikrakstā *Latvijas Avīze*, tā pieejama portālā *la.lv*). Sarunā piešķāramies arī Kalnu Karabachai. Lūk, ministra vārdi: "Armēnija ir pats ciešākais, faktiski vienīgais Kalnu Karabachas sabiedrotais, tās drošības garants. Patlaban reģionā valda militārs līdzsvars. Gan Kalnu Karabachai, gan Armēnijai ir pietiekoši daudz gribas un resursu, lai šo situāciju saglabātu." Gadu vēlāk, 2020. gada septembrī, uz Kalnu Karabachas robežas atsākās smagas kaujas, kuŗās Azerbaidžānas armijai izdevās atkarot lielu daļu no armēņu kontrolētās teritorijas. Kaŗadarbībā kopumā dzīvību zaudēja aptuveni 6 500 cilvēku. Reģionā tika ievesti Krievijas miera uzturēšanas spēki. Tie apsargāja vienīgo ceļu, kas savienoja Kalnu Karabachu ar

Armēņi zaudē Karabachu

Armēniju, tā saucamo Lačinas koridoru. Faktiski Armēnija un Kalnu Karabachas republika šajā kaŗā zaudēja. Kā izrādījās, modernajā kaŗā nevar uzvarēt ar cīņas gribu un varonību vien. Armēņu spēki bija bruņoti ar padomju laiku tankiem, bruņumašīnām un artilēriju. Šo tehnoloģiski novecojušo tehniku dažās dienās iznīcināja azerbaidžāņu rīcībā esošie, turku ražotie "Bayraktar" bezpilota lidaparāti. Tāpat azerbaidžāņiem palīdzēja turku militārie padomnieki. Ieguvēja bija arī Krievija. Tās kaŗaspēks tagad atradās ne tikai Armēnijā (kur krieviem ir liela kaŗabāze), bet nu jau arī Azerbaidžānā. Lielisks instruments draudiem un šantāžai!

Šī gada 19. septembrī, izmantojot Armēnijas vājumu un Krievijas aizņemtību kaŗā Ukrainā, Azerbaidžānas kaŗaspēks atkal sāka plaša mēroga militāro operāciju Kalnu Karabachā. Pēc nepilnas diennakts abas puses vienojās par pamieru, kas faktiski nozīmēja Kalnu Karabachas kapitulāciju un reģiona atgriešanos pilnīgā Azerbaidžānas kontrolē. Krievijas "miera kontingents" neiejaucās. To arī nebija jēga darīt, jo azerbaidžāņu kaŗaspēks bija nesalīdzināmi lielāks. Šobrīd vislielākā ieguvēja ir Azerbaidžāna. Tā ir uzvarējusi kaŗā un atjaunojusi suverenitāti pār zaudētām teritorijām. Notikušais kalpo kā iedvesmojošs

piemērs Gruzijai, Moldovai un Ukrainai, kuŗu teritorijas šobrīd okupē Krievija. Liecība, ka arī postpadomju telpā svešu varu okupācija agrāk vai vēlāk beidzas. Kalnu Karabachas režīms bija ne tikai armēniskis, bet diemžēl arī prokrieviskis. Cerot uz lielāku Krievijas atbalstu, politiķi apsveica okupēto Ukrainas reģionu iekļaušanu Krievijas sastāvā. Tagad viņi vairo Krieviju, ka tā esot pametusi Kalnu Karabachu likteņa varā. Viss beidzies ar to, ka Armēnija cietusi sakāvi un Karabacha ir zaudēta.

Tāču, lai cik paradoksāli tas varbūt izklausītos, ilgākā laika perspektīvā Armēnija var izrādīties ieguvēja. Tai vairs nenāksies cīnīties par iluzoriem, nesasniedzamiem mērķiem. Beidzot ieviesusies skaidrība par nākotni un iespēja pievērsties valsts sakārtošanai, reformām un ekonomikas attīstībai.

Labā ziņa ir tā, ka zaudējusi arī Krievija. Tas ir tikai laika jautājums, kad Azerbaidžāna palūgs Krievijas "miera uzturētājiem" izvākties no savas teritorijas. Krievija vairs nevarēs "bojāt gaisu" un "zvejot zivis duļķainā ūdenī". Pagaidām tai vēl paliek viena kaŗabāze Armēnijā.

Jācer, ka Armēnija nākotnē izvēlēsies rietumniecisku kursu un arī šiem "atbrīvotājiem" tiks parādītas durvis.

Stāsts par brīvību

SALLIJA
BENFELDE

Latvijas novados pirmizrādi piedzīvo režisores Ilzes Kungas-Melgailas spēlfilma "Mana brīvība". Latvija šo filmu izvirzījusi ASV Kinoakadēmijas *Oskara* balvai.

Tā ir filma par Atmodas laiku, par mūsu brīvību, par Itu Kozakēviču, kuŗa Atmodas laikā kļuva par vienu no redzamākajām un nozīmīgajām mazākumtautību līderēm centienos pēc brīvības un neatkarības. Viņas sacītais "Par jūsu un mūsu brīvību!" kļuva par Latvijā dzīvojošo poļu, ukraiņu, baltkrievu un krievu lielo aicinājumu. Itā bija Latvijas poļu savienības priekšsēdētāja, 1990. gadā viņa ievēlēja par Augstākās padomes deputāti, viņa kļuva par Cilvēktiesību un nacionālo jautājumu komisijas priekšsēdētāju. Itā bija poliete, filoloģe, pārvaldīja deviņas valodas, un var apgalvot, ka Itā Kozakēviča bija īsta, patiesa un inteligenta. Viņas pēkšņā nāve trīsdesmit piecu gadu vecumā bija trieciens, zaudējums Latvijai. 1990. gada 28. oktobrī Itā Kozakēviča Italijā piedalījās Vispasaules ārzemju poļu biedrību konferencē un noslika, peldoties Tirēnu jūrā pie Gaetas. Viņas nāves apstākļi joprojām

nav īsti skaidri – vai tiešām Itas sirds neizturēja milzīgo darba slodzi un stresu, vai arī kāds "palīdzēja", lai tā notiktu.

Tomēr filma nav tikai par Itu, tā ir par mums visiem, par to, ka, par spīti domstarpībām, tikai plecu pie pleca varējām atgūt neatkarību un brīvību. Filmas režisore intervijā žurnālam *Ir* saka, ka īsta brīvība ir tad, ja cilvēki nebaidās un ir gatavi arī kaut ko upurēt, atdot citu dēļ, tautas dēļ. "Tagad domāju – kā mēs esam nonākuši līdz tik lielam rūgtumam par savu valsti? Ko esam pazaudējuši no Atmodas sapņa un tā laika sajūtām, mērķtiecības un apņēmības? Vai brīvas valsts ideja nav pazudusi mūsu ikdienas rūpēs un gājienā uz labklājību? Un kas mums, tik mazai tautai, ir labklājība? Ņemot vērā ģeogrāfisko atrašanās vietu, iedzīvotāju skaitu, iespējas un mūsu vēsturi – kas ir labklājība?", pieminētajā intervijā vaicā četru bērnu māmiņa, režisore Ilze Kunga-Melgaila. Viena no atbildēm, manuprāt, ir – esam aizmirsuši, ka Latvijā dzīvo arī citu tautību cilvēki. Protams, latviešu valoda un kultūra ir mūsu valsts valoda un kultūra, tai būtu jābūt kā lielai

un siltai sēgenei, zem kuŗas katrs var justies silti un droši, ar savu valodu, savām dziesmām, izrakstītajām seģenēm un kopīgo brīvību un mīlestību pret Latviju. Formāli, protams, tā ir, Latvijā ir mazākumtautību biedrības, pasākumi, bet aizvien biežāk ar mazākumtautībām daudzi cenšas runāt ar dusmām, pamācot un solot sodīt. Atkal jāteic, ka likumi ir jāievēro, bet ja ar cilvēkiem sazinās naida vai vienaldzības valodā, atbilde ir tāda pati. Latvijā nav mazākumtautību līderu, kuŗiem īsti uzticētos gan latvieši, gan citu tautību cilvēki. Kaŗš Ukrainā gan ir apvienojis un saliedējis daudzus, tomēr ikdiena nereti ir bēdīga.

Manuprāt, atbilde ir Rīgas Stradiņa universitātes asociētā profesora, filozofa Venta Siļa *Facebook* rakstītajā: "Vērtības ir valstiskuma pamats. Kāpēc cilvēki vispār apvienojas kaut kādās grupās – ciltīs, bet pēc tam arī valstīs? Tāpēc, ka uzticas viens otram un mīl viens otru. Un tāpēc var paļauties uz otru, sadarboties un saprast viens otru. No šejienes tālāk izriet visas pārējās vērtības – izpalīdzība, drosme utt. Satversmē, starp citu, ir noteiktas sabiedrības

kopīgās vērtības un pastāvēšanas mērķi: "latviešu valoda, brīvība, vienlīdzība, solidaritāte, taisnīgums, godīgums, darba tikums un ģimene". Pašreiz notiekošā politiskā krīze, kuŗu te Liepnieks (*polittechnologists – aut.*) apzīmējis ar frazi "Mēs nepatīkam viens otram", patiesībā ir tādu politdarboņu, kā viņš pats, radīta krīze. Ētikas krīze. (..) izeja no tās ir diezgan acīmredzama: atgriešanās pie ētikas kā pie sociālo attiecību pamata. Atgriešanās pie vērtībām, kas tiek praktizētas ikdienā, jo tikai tā šīs vērtības vispār var eksistēt – nevis vārdos, bet darbos."

Var tikai piekrist gan režisores, gan profesora sacītajam, tā domā ļoti daudzi Latvijas iedzīvotāji. Tā domā cilvēki arī citās pasaules valstīs, bet situācija nav vienkārša. Ukrainas nākotnes institūta starptautiskās politikas eksperts Ilja Kusa savā blogā raksta: "Situācija Slovākijā un citās valstīs mainīsies. Un reizēm ne tā, kā mēs gribam. Vēlēšanas ir gaidāmas Polijā, Lielbritānijā, ASV un Eiroparlamentā." Jāpiebilst, ka Slovākijā vēlēšanās visvairāk balsu ieguva populistiskā ekspremjera Roberta Fica vadītā promaskaviskā partija

Smer-SD. Bet Polijā, Varšavā, 1. oktobrī pilsētas centrā pulcējās tūkstošiem protestētāju no opozīcijas pret valdošo partiju "Likums un taisnīgums". Kā zināms, valdošā partija "Likums un taisnīgums", kas bieži konfliktē ar Eiropas Savienību un saskārusies ar apsūdzībām par likuma varas graušānu valstī, šobrīd aptaujās ieņem pārliecinošu pārsvaru. Par to gatavi balsot aptuveni 35% vēlētāju. Vēlēšanas notiks 15. oktobrī.

Mēs tiešām esam dažādi, nereti balsis var iegūt, solot lielāku sviestmaizi ar biežāku desas šķēli. Ētika tiek nolikta maliņā, jo to sviestmaizīti vajag katru dienu. Tomēr nav un nevar būt patiesas un īstas brīvības bez ētiskām, cilvēciskām pamatvērtībām.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finānciālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība "Laiks-BL"

MAF
Mediju atbalsta fonds

(Turpināts no 1. lpp.)

PBLA VALDE TIEKAS LATVIJĀ

Viesmīlīgā namamāte Daugavpilī, Latgales reģiona koordinatore Astrida Leščinska ar PBLA izpilddirektoru Raitu Eglīti

Pieredzes apmaiņa. Prof. Maijai Burimai, Latviešu studiju centra direktorei, bija daudz kopīgi apspriežamu izglītības jautājumu ar PBLA Izglītības nozares vadītāju Elisu Freimani un ALA priekšsēdi Mārtiņu Andersonu

Daugavpils universitātē pēc sarunu pēcpusdienas

Allaž modrs – robežsargu palīgs suns Pronto

PBLA vadības vīri Pēteris Blumbergs un Mārtiņš Andersons Robežniekos pie robežsargiem // Foto: Ligita Kovtuna

Latvijas biznesa konference *Spotlight Latvia* Bostonā

(Turpināts no 1. lpp.)

Konferenci atklāja LATK līdzpriekšsēdētājs Lauris Lamberg, uzsverot, ka Latvija ir ekonomiski moderna valsts ar augsti izglītotu, motivētu darbaspēku un dinamisku biznesa vidi. L. Lamberg, kurš dzimis ASV, bet vairākus gadus ir dzīvojis Latvijā, nosauca Latviju par maģisku vietu, kur vienmēr gribas atgriezties.

Latvijas Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs savā uzrunā akcentēja vairākus būtiskus aspektus, kāpēc ir vērts investēt Latvijā – izglītots, multilingvāls darbaspēks, lieliska infrastruktūra, caurspīdīga finanšu un banku sistēma, konkurētspējīga nodokļu politika un iespēja sasniegt plašu Eiropas Savienības tirgu.

Ārlietu ministrs Krišjānis Kariņš (līdz 2023. gada 14. septembrim – Ministru prezidents) atgādināja par Latvijas ekonomikas vēsturisko attīstības ceļu no kokrūpniecības, lauksaimniecības un pārtikas produktu eksporta, vēlāk – Latvijas centienus veidot finanšu un transporta tiltu starp Rietumiem un Austrumiem, uz pašreizējo virzienu – veidot Latviju kā gudri industrializētu valsti ar augsto tehnoloģiju pakal-

pojumu eksportu, kā arī preču un izstrādājumu (tajā skaitā koka izstrādājumu) ar augstu pievienoto vērtību eksportu (*MikroTik, Printful, Printify, SAFTechnika*). Viņš runāja arī par investoriem svarīgo drošības aspektu, uzsverot, ka Latvija kā NATO dalībvalsts aizsardzības budžetam tērē 2,5% IKP un līdz 2027. gadam tas pieaugs līdz 3% IKP.

ALA priekšsēdis Mārtiņš Andersons un PBLA priekšsēdis Pēteris Blumbergs uzsvēra to, ka latviešu sabiedriskās organizācijas ir bijušas starp *Spotlight Latvia* sākotnējiem organizatoriem un turpina aktīvi piedalīties un atbalstīt gan LATK darbu, gan konferenču rīkošanu.

Konference sesiju un paneldiskusiju galvenās tēmas bija Latvijas zinātnes un biznesa piedāvājums medicīnas, biomedicīnas un farmācijas jomā, datu sistēmu pielietojums medicīnas laukā, bioekonomika dažādos pielietojuma laukos (piemēram, enerģētikā), Latvija kā IT servisa centrs.

Konferences dalībniekus paneldiskusijās un ģenerālās sesijās uzrunāja vairāk par 40 runātāji, stāstot Latvijas uzņēmumu veiksmes stāstus. Tajā skaitā Prof. Kristaps Zariņš, kas kopā ar Latvijas

Kardioloģijas centra vadītāju sāka pielietot jaunu metodi sirds slimību diagnostikā, mērot asins plūsmas ātrumu sirds asinsvados (*HeartFlow Inc.*), *Anjali Sastry*, Masačūsetas Tehnoloģiju institūta (*Massachusetts Institute of Technology*) programmu direktore stāstīja par apmācības programmu, kas MIT tiek veikta sadarbībā ar Rīgas Tehnisko universitāti, lai trenētu studentus reālu problēmu risināšanā reālās kompānijās. Sandis Kondrāts (*Exonicus*) stāstīja par sadarbību ar ASV armijas medicīnas kompānijas produkta "Traumu stimulators" lietošanā. Anna Andersone (*Riga TechGirls*) – par veiksmes stāstiem, iesaistot vairāk sieviešu IT darba un biznesa laukā. Nils Melngailis (*Luminor Bank*), kurš studējis Bostonā (*The Fletcher School at Tufts University*), stāstīja par savu plašo pieredzi banku konsultāciju un reorganizāciju jomā. N. Melngailis pašreiz piekritis palīdzēt Ukrainas banku sektoram. Konferencē uzstājās arī Latvijas vienradža *Printful* izpilddirektors Alekss Saltonstalls. Jāteic, ka ikkatra konferences runātāja pieredzes stāsts bija unikāls un iedvesmojošs.

Noslēguma sesija tika veltīta

domu apmaiņai, kā turpināt attīstīt Latvijas ekonomiku, lai tā būtu enerģiska, pozitīvi uzlādēta un humāna.

Pēc konferences savos iespaidos dalījās rīkotāji Lauris Lamberg (LATK), Reinis Sipols (LIAA pārstāvis Bostonā) un Kaspars Rožkalns (LIAA direktors). L. Lamberg izteica gandarījumu, ka līdz šim lielākā *Spotlight Latvia* konference ASV noritējusi veiksmīgi un tas ir atkal jauns solis, lai veicinātu biznesa attiecības starp ASV un Latviju, uzrunājot arī tos amerikāņus, kam Latvija ir bijusi maz pazīstama valsts. Jāatzīst, ka ieinteresēt Amerikas uzņēmējus par sadarbību ar Latviju nav vienkārši, galvenokārt informācijas trūkuma dēļ. R. Sipols atgādināja, ka mums ir jāturpina stāstīt par Latviju, par tās ekonomiku, drošību, tādā veidā motivējot gan Amerikas cilvēku zinātkāri, gan vēlmi uzziņāt vairāk par Latviju kā iespējamo sadarbības partneru un investīciju vietu. K. Rožkalns atzīmēja, ka, apmeklējot *Spotlight Latvia* konferenci, var redzēt intereses pieaugumu gan no ASV, gan Latvijas puses. Pozitīvi, ka bija iespēja dzirdēt tik daudz iedvesmojošus Latvijas uzņēmumu veiksmes stāstus. Tas

motivē un iedrošina arī citus Latvijas uzņēmumus doties ASV tirgū – Amerika, lai gan tālu un liela, tomēr ir iekarojama. Veiksmīgās *Spotlight Latvia* Bostonā konferences iedvesmoti, LATK pārstāvji izziņoja nākamās *Spotlight Latvia 2025* konferences norises vietu *Ann Arbor* pilsētā Mičiganas štatā, kur atrodas arī nozīmīgā Mičiganas universitāte.

Uzziņai: Pirmā Latvijas biznesa konference "Spotlight Latvia" notika Čikāgā, 2017. gadā pēc Latvijas Ārlietu ministrijas un Latvijas vēstniecības ASV, kā arī ALA, PBLA un Latvijas Goda konsulāta Ilinoisas štatā iniciatīvas. 2017. gadā tika nodibināta Latvijas Amerikas Tirdzniecības kamera, kas uzņēmās tālāko konferenču rīkošanas iniciatīvu: Denverā (2019), Losandželosā (2021) un Bostonā (2023).

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība "Laiks-BL"

MAF
Mediju atbalsta fonds

TAIRA ZOLDNERE

“Ja gribi būt Latvijas patriots, nav svarīgi, kur tu dzīvo, – svarīgi, ko tu dari savai valstij”

Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs 2023. gada septembrā ASV vizītes ietvaros apmeklēja Bostonu, kur 22.septembrī piedalījās ceturtajā Latvijas biznesa konferencē ASV Spotlight Latvia, bet 21. septembrī tikās ar ASV latviešu sabiedrību Bostonas Trimdas draudzes namā. Pēc konferences atklāšanas prezidents E. Rinkēvičs atvēlēja laiku sarunai

Prezidenta kungs, būdams Latvijas ārlietu ministrs, jūs ASV esat apmeklējis daudzās reizes, bet Valsts prezidenta amatā esat šeit pirmoreiz. Kāda, jūsuprāt, ir starpība starp šīm vizītēm?

Starpība laikam ir tikai tā, ka tagad ir gana daudz apsardzes un diezgan sarežģīta pārvietošanās visiem apkārtējiem, bet darba un uzdevumu apjoms praktiski nemainās. Tāpat kā pildot ārlietu ministra pienākumus, pirmais un galvenais uzdevums ir stiprināt stratēģiskās attiecības starp Latviju un ASV, pievērsties drošības jautājumiem, ņemot vērā to, kas notiek Eiropā, un istenojot NATO Madrides un Viļņas samitu lēmumus, kā arī paplašinot sabiedroto klātbūtni Latvijā. Kā vienmēr, pastāvīgs uzdevums ir arī veicināt mūsu valsts atpazīstamību ASV. Otrs lielais uzdevums ir atbalstīt tirdznieciskās un ekonomiskās attiecības un investīciju pieplūdumu. Pasaules brīvo latviešu apvienība (PBLA), Amerikas latviešu apvienība (ALA), Latvijas vēstniecība ASV, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra (LIAA) daudz strādā, lai pastāstītu labos stāstus par Latviju, lai veicinātu Amerikas biznesa interesi par Latviju, un tādēļ man tiešām prieks būt šeit, konferencē Spotlight Latvia.

Kas ir tie labie stāsti un Latvijas ekonomikas panākumi, ko jūs varat minēt, runājot ar Amerikas uzņēmējiem?

Panākums, manuprāt, ir tas, ka redzam sadarbību ar ASV, kas ir ļoti būtiska Latvijas ilgtermiņa attīstībai. Tā ir sadarbība starp universitātēm un zinātniekiem it īpaši “nākotnes” ekonomikas jomās – biomedicinā un biofarmācijā. Bija liels prieks detalizētāk iepazīties ar sadarbību starp Rīgas Tehnisko universitāti (RTU) un Masačūsetas Tehnoloģiju institūtu (MIT), kas ir pasaules augstākās līgas universitāte. Tā ir nopietna investīcija nākotnē. Ja veidojas laba sadarbība augstskolu līmenī, tad automātiski būs arī lielāka interese par mūsu uzņēmumiem. Otrs – arvien vairāk veidojas sadarbība starp Latvijas uzņēmumiem, kas Latvijā ir līderi savā jomā, kā MikroTik, SAF Tehnika, farmācijas uzņēmums LMP, Printful un uzņēmumiem vai klientiem Amerikā. Mūsu digitālās jomas flagmaņi, mūsu jaunuzņēmumi ir interesanti ar savu konkrēto nišu un saviem konkrētajiem produktiem. Treškārt, jāmin mūsu tradicionālās eksporta jomas, piemēram, kokapstrāde un farmācija. Šo uzņēmumu pārstāvjus redzam šeit, Bostonā, un tas rāda, ka ir interese un sadarbība.

Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs uzrunā konferencē Spotlight Latvia dalībniekus Bostonā // Foto: Ilmārs Znotiņš, Valsts prezidenta kanceleja

Kādi, jūsuprāt, ir mūsu ekonomikas izaicinājumi?

Izaicinājumi ir vairāki – vispirms drošības jautājums. Gan ASV vēstnieks Latvijā Kristofers Robinsons, gan Latvijas ārlietu ministrs Krišjānis Kariņš, gan es – mēs uzsvērām, ka investēt Latvijā ir droši. Brīžiem liekas, ja esi par Latviju, par mūsu reģionu pastāstījis, cilvēkiem vajadzētu par to zināt. Nē – Amerika ir liela, un ir nemitīgi jāstāsta un jāatgādina, ka Latvija ir NATO dalībvalsts, ka pie mums izvietoti arī ASV kaņavāri un investēt

ir droši. Diemžēl situācijā, kurā esam, kad Krievija uzbrūk Ukrainai, drošības jautājumi jāskaidro nemitīgi – ne tikai Amerikā, bet arī daudzviet Eiropā.

Pirms pieciem gadiem mums Latvijā diezgan liela problēma bija finanšu sektora sakārtošana. Mēs esam izdarījuši ļoti daudz, un Latvijas banku sistēma nav tāda, kāda tā bija tolaik. Bet esam nonākuši atkal otrā galējībā – nupat jau investoriem, uzņēmējiem, pat diplomātiem ir birokrātiski sarežģīti un grūti atvērt kontus, uzsākt biznesu,

saņemt kredītus. Varu teikt, ka no viena grāvja esam strauji iegāzušies otrā, un tagad jāmēģina tikt atpakaļ uz ceļa vidu un būtu turpmāk jābrauc taisni. Par šo lietu esmu runājis jau iepriekš, un runāšu arī ar jaunās valdības ministriem un Latvijas Bankas pārstāvjiem. Tas pašreiz ir nopietns izaicinājums, pat iepretī Lietuvai un Igaunijai.

ASV investorus interesē arī tas, lai mūsu ekonomikai nebūtu enerģētiskās atkarības no Krievijas un Baltkrievijas, vai tā būtu gāze, vai elektrība. Kopā ar citām

Baltijas valstīm mēs ejam prom no elektroenerģijas atkarības un gribam to panākt līdz 2025.gadam. Šajā jomā esam ļoti sastrādājušies ar mūsu ASV un Eiropas kolēģiem.

Ko jūs kā prezidents vēl varat darīt, lai veicinātu Latvijas ekonomisko izaugsmi?

Jau iepriekš, vairākkārt tiekoties ar uzņēmējiem, esmu runājis par to, kāda var būt prezidenta loma konkurētspējas un ekonomikas veicināšanā. Dodoties ārpus valsts, runājot ar investoriem, uzņēmējiem, valdības pārstāvjiem – stāstot Latvijas labo stāstu. To ir darījuši mani priekšteči, un es to darišu tālāk. Savukārt Latvijā vārds “uzņēmējs” ne vienmēr ir ar pozitīvu pieskaņu. Šad tad dzird kādus negatīvus stāstus, bet mums ir jāveicina uzņēmējdarbības kā Latvijas attīstībai būtiska elementa prestižs un reputācija. Svarīgi, lai uzņēmējs tiktu vairāk pozitīvi izcelts, godāts, un par to esam runājuši ar uzņēmēju organizācijām.

Vēl gribu minēt, ka šobrīd strādājam un tuvākā laikā sabiedrība tiks iepazīstināta ar Valsts prezidenta Valsts konkurētspējas komisiju, kurā apvienosim gan uzņēmējus, gan zinātniekus, kas diskutēs par idejām un piedāvājumiem – kā Latvija varētu vēl vairāk izcelties uz citu valstu fona mūsu konkurētspējas veicināšanā.

Vēl, runājot par izaicinājumiem, nereti dzirdam uzņēmējus pieminam darbaspēka trūkumu vai nepietiekamu darbaspēka kvalifikāciju. Vai Latvijas demogrāfiskā situācija zināmā mērā nebremzē arī Latvijas ekonomikas attīstību?

Mēs redzam, ka iedzīvotāju skaits sarūk, lai gan vairs nav tāda cilvēku aizplūšana, kāda bija pēc finanšu krīzes 2008. – 2010.gadā. Redzam pat nelielu tendenci, ka cilvēki no ārzemēm sāk atgriezties, bieži vien nevis tieši uz Rīgu, bet uz reģioniem, lai gan tas nerisina problēmu. Apmeklējot novadus, esmu satīcis tautiešus, kuri kādu laiku strādājuši ārpus Latvijas, un tad nolēmuši, ka tomēr vēlas atgriezties. Viņi veido savus uzņēmumus, un tomēr tie nav desmiti tūkstoši. Tajā pašā laikā sabiedrība noveco, dzimstība nav augsta, jūtam jau iepriekšējo demogrāfisko “bedru” radītus efektus. Bezdarba rādītāji ir dažādi – Rīgā tas ir zem 4%, savukārt Latgalē šis rādītājs ir augstāks. Tajā pašā laikā novadu vadītāji stāsta, ka pie viņiem ir bezdarbnieki “otrajā paaudzē” – cilvēki izmanto valsts pabalstus, dažādas programmas, un viņu ienākumi ir pietiekami.

(Turpinājums 8. lpp.)

Spotlight Latvia konferences darba brīdis. No kreisās: Pēteris Blumbergs, Mārtiņš Andersons, Krišjānis Kariņš, Edgars Rinkēvičs un Māris Selga // Foto: Ilmārs Znotiņš, Valsts prezidenta kanceleja

“Ja gribi būt Latvijas patriots, nav svarīgi, kur tu dzīvo, – svarīgi, ko tu dari savai valstij”

(Turpināts no 7. lpp.)

Kā veicināt pārkvalifikāciju cilvēkiem, kuriem tā nepieciešama, lai viņi varētu turpināt strādāt? Manuprāt, vispirms vajag maksimāli censties atgriezt darba tirgū tos, kuri kādu iemeslu dēļ tur pašreiz nav.

Otrkārt – remigrācija, bet bez skaļiem saukļiem. Atgriežoties cilvēkus interesē: vai man būs mājoklis, vai bērniem būs iespēja apmeklēt bērnudārzu vai skolu, vai bērniem būs skolotāju atbalsts, lai iekļautos Latvijas skolās, lai apgūtu latviešu valodu atbilstošā līmenī? Te ir vajadzīga valsts un pašvaldību sadarbība, un šī pieredze ir ļoti dažāda – no ļoti labiem piemēriem līdz ne tik labiem.

Pēdējā diskusija ir vissarežģītākā, un to risinās jaunais Ministru kabinets – kādā veidā piesaistīt darbaspēku tautsaimniecībai? Tas ir ļoti sensitīvs jautājums, kur ir ļoti dažādi viedokļi. Tomēr, patik tas vai ne, domāju, ka šīs laika nogrieznī, noteiktās profesijās, noteiktu darbu veikšanai, neatkārtojot citu valstu pieļautās kļūdas, mums par šo jautājumu būs jādiskutē. Izliekoties, ka šādas problēmas nav, tā tikai palielinās no gada gadā. Vēlams, lai veidotos racionāla saruna un diskusija Saeimā un valdībā, nevis savstarpēji apvainojumi un lieks skaļums. Lēmumam gan ir jābūt izsvērtam.

Mēs atrodamies ASV, kur ir liela pieredze, integrējot cilvēkus no dažādām valstīm. Vai domājat, ka, piesaistot darbaspēku no ārvalstīm, Latvija varētu pārņemt kaut ko no Amerikas pieredzes un ar laiku šos viesstrādniekus integrēt Latvijas sabiedrībā?

Domāju, ka mums tomēr ir milzīga atšķirība no ASV, jo mums ir ļoti traumatiska vēsturiskā pieredze. Atcerēsimies padomju okupācijas gadus, kad simtiem tūkstošu cilvēku no dažādām Padomju savienības vietām tika burtiski iegrūsti Latvijā, un viņi, protams, nerunāja latviski. Deviņdesmito gadu sākumā Latvijas valstī tikai 54% iedzīvotāju bija latvieši. Šobrīd ir ļoti liela vēlme stiprināt Latvijas valsti latviešu valodu, bet darba sludinājums joprojām prasa krievu valodas zināšanas, kaut gan mums ir paaudze, kas jau vairs nerunā krieviski. Tas rada gan neizpratni, gan dusmas sabiedrībā. Ir cilvēki, kas iebraukuši Latvijā, valodu iemācās diezgan ātri. Piemēram, veselības ministrs Hosams Abu Meri, kurš savulaik atbrauca uz Latviju no Libānas studēt medicīnu, palika, iedzīvojās un strādā, un ir sasniedzis gan Saeimas deputāta, gan ministra posteni. Tādi cilvēki strādā gan medicīnā, gan daudzās citās jomās, un viņus vajadzētu vairāk izcelt, vairāk par šiem labajiem piemēriem runāt. Bet ir arī tādi, kas nodzīvojuši vairāk par piecdesmit gadiem Latvijā, un pilnīgi nezina valodu, un tas rada šo traumatisko situāciju.

Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs un Bostonas koris // Foto: Ilmārs Znotiņš, Valsts prezidenta kanceleja

Tomēr mana uzruna būtu nevis “atkrievisko Latviju”, bet gan “latvisko Latviju”! Ar pozitīvu programmu, piedāvājot to, ka pamatprincipi ir lojalitāte Latvijai, valsts valodas zināšanas, Satversmes pamata principi un vērtību ievērošana, skaidra nostāja pret Krievijas agresiju – tas ir pamats, uz kuŗa mēs veidojam Latvijas valsti un tautas nākotni. Iespējams, ka mēs varētu kaut ko pārņemt no ame-

Jaunuzņēmumi ir lieliska uzņēmējdarbības forma, kaut gan daudzi nenovērtē to, ka bieži vien jāiziet cauri diviem, trim un varbūt pat desmit mēģinājumiem uzsākt savu uzņēmumu. Arī negatīvs rezultāts ir rezultāts – atmet to un ej tālāk. Jā, pandēmija daudz ko pabojāja. Var jau sēdēt tiešsaistes platformās, tomēr ir jābūt arī tiešajam kontaktam. Šie divi gadi varbūt bija liktenīgi kādai labai idejai,

nēmums ir saņēmis labu atbalstu gan no Ekonomikas ministrijas, no LIAA, reģionos ir attīstījušies biznesa inkubatori – tas viss notiek. Tajā pašā laikā jaunuzņēmēji arī vēlētos redzēt mērķtiecīgāku atbalsta politiku no valdības puses. Mums ir jauna valdība, un, pēc kāda laika, tiekoties ar ministriem, mēs arī runāsim, kā praktiski palīdzēt jaunuzņēmumu attīstībai.

Latvijas diasporu ārvalstīs pašreiz veido gan Otrā pasaules kara laikā izceļojušie, gan ārzemēs dzimušie latvieši, gan tie latvieši, kas izceļojuši pēdējā laikā. Kā, jūsuprāt, latviešu kopienas jau tagad atbalsta un varētu vēl vairāk veicināt Latvijas ekonomisko izaugsmi?

Esam sapratuši, ka latvietis ir globāls. Latvietis var dzīvot Latvijā un attālināti strādāt kādai lielai starptautiskai kompānijai. Latvietis var dzīvot Amerikā vai jebkur citur un saglabāt saikni ar Latviju. Tas ir 21. gadsimts – cilvēki ceļo, cilvēki grib dažādas pieredzes. Prieks, ka pēdējo gadu laikā no vaimanāšanas par aizbraukušajiem esam nonākuši pie pragmatiskas pieredzes – ja tu gribi būt Latvijas patriots, svarīgi ir tas, ko tu dari savai valstij. Jāmin Pasaules latviešu ekonomikas un inovāciju forums (PLEIF), kas nu jau ir ikgadēja tradīcija, tāpat Latvijas biznesa konferences *Spotlight* Amerikā. Manuprāt, tas, ko dara ALA nu jau gadu desmitiem ne tikai drošības un politikas jomā, ne tikai uzturot latviskumu izglītības un kultūras nozarēs – skolas, kori, deju kopas, – tas viss šobrīd pārvērties tādā ļoti dinamiskā veidā, pievērsoties arī ekonomiskajai sadarbībai. Tas ir dažāda veida atbalsts, ko esmu jutis, gan savulaik strādājot par ministru, gan prezidenta amatā no Amerikas latviešu apvienības, Latvijas goda konsuliem ASV, palīdzot

noorganizēt kādus kontaktus vai sarunas. Bieži vien, palīdzot uzņēmējiem arī bez valsts un valdības iekļaušanās, atrast sadarbības partnerus. Ieinteresējot uzņēmējus, kā arī ne tikai federālo, bet arī štata valdību, ieinteresējot universitātes, veicinot tiešus uzņēmēju kontaktus – tas palīdz Latvijai un veicina mūsu valsts ekonomisko attīstību. Es gribētu aicināt arī Latvijas pusi vienmēr būt atvērtiem un ieinteresētiem sadarbībā.

ASV vizītes laikā jūs piedalījāties ANO Ģenerālajā asamblejā un uzrunājāt starptautisko sabiedrību, gan aicinot uz solidaritātes pasaules nostāju pret Krievijas izvērsto agresiju Ukrainā, gan arī aicinot reformēt ANO struktūras (Drošības padomi). Kādi ir jūsu iespaidi pēc ANO Ģenerālās asamblejas?

Asamblejā viena dominējošā tēma bija Krievijas agresija pret Ukrainu. Mēs redzam, ka, lai arī starptautiskā sabiedrība nosoda Krieviju, tomēr karš turpinās. Tiekoties ar dažādu valstu vadītājiem, var redzēt, ka Krievija ir padarījusi par ieroci ne tikai enerģētiku un raķetes, bet arī pārtiku, un daudzām valstīm ir jāatgādina, ka Krievijas agresija nav tikai Eiropas problēma – tā ir pasaules problēma. Runājām arī par Krievijas saukšanu pie atbildības Starptautiskā tribunālā, bet arī tas nav tik pašsaprotami kā daudziem liekas. Tas ir skaidrojošs darbs, diskusija ar daudzu valstu pārstāvjiem, jo izpratne pasaulē ir ļoti dažāda.

Daudzas valstis satrauc klimata pārmaiņas. Mazās Klusā okeāna salu valstis, kā, piemēram, Palau, ir eksistenciālu problēmu priekšā, jo tām draud applūšana, faktiski dažas ANO dalībvalstis var pazust no zemes virsas. Ja gribam atbalstu mums svarīgos jautājumos, kā, piemēram, Ukrainā, mums vajag ieklausīties arī tajās problēmās, kas satrauc citus kontinentus – Āfriku, Āziju, Latīņameriku.

Noslēdzot mūsu sarunu, jāteic, ka bija liels prieks vakar plašā pulkā nosvinēt jūsu dzimšanas dienu Bostonas Trimdas draudzes namā. Bostonas koris jūs sveica ar dzimšanas dienas dziesmu programmu, bet latviešu sabiedrība uzdāvināja pat divus lieliskus gardus kliņģerus. Vēl mazliet kavējoties jubilejas gaisotnē, – kāds ir jūsu mīļākais saldums un kāda būtu ideālā dzimšanas dienas kūka?

Tas ir viegli atbildams – piena šokolāde ar riekstiem un jebkuŗa kūka, kuŗā ir šokolāde, un arī karamele tiks apēsta ļoti, ļoti ātri!

“Esam sapratuši, ka latvietis ir globāls. Latvietis var dzīvot Latvijā un attālināti strādāt kādai lielai starptautiskai kompānijai. Latvietis var dzīvot Amerikā vai jebkur citur un saglabāt saikni ar Latviju. Tas ir 21. gadsimts – cilvēki ceļo, cilvēki grib dažādas pieredzes. Prieks, ka pēdējo gadu laikā no vaimanāšanas par aizbraukušajiem esam nonākuši pie pragmatiskas pieredzes – ja tu gribi būt Latvijas patriots, svarīgi ir tas, ko tu dari savai valstij.”

rikāņu pieredzes, bet situācija mūsu valstīs tomēr ir fundamentāli atšķirīga.

Kā vērtējat Latvijas jaunuzņēmumu vidi? Liekas, ka pirms pandēmijas vairāk redzējām Latvijas startapus (start-up) Amerikas biznesa akceleratoros. Vai vajadzētu “iestartēt startapus”?

bet bijuši ļoti produktīvi citas idejas īstenošanai. Pirms dažām nedēļām man bija gods pirmajā Latvijas *Start-up* dienā pasniegt balvas vairākās kategorijās. Tad, kad tikos ar mūsu jaunuzņēmumiem, kad redzēju, kādās vien jomās, kādas vien idejas ir īstenotas, es teiktu, ka ar idejām viss ir kārtībā. Dažs labs jaunuz-

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

LIDIJA OZOLIŅA

Dzeja Jāņa Jaunsudrabiņa ielā Neretā

Septembris Latvijā ir dzejas mēnesis jau kopš 1967. gada. Tātad 56 gadu ilgumā, līdz ar pirmajām dzeltenajām bizēm bērzos, kas ieber lapu zeltu mežos, dārzos un parkos, sākam svinēt Raiņa jubileju un dzeju. Šogad, 2023. gadā, dzejas dienu moto "Dzeja elpo". Elpo mums līdzās, mūsos, gaisā, saules staros, bibliotēkās, skolās, kultūras namos, pilsētu ielās.

Neretas Jāņa Jaunsudrabiņa vidusskolā dzeja dzīvoja dažādās aktivitātēs skolā, uz asfalta skolas pagalmā un pie Jāņa Jaunsudrabiņa ielas piemiņas akmens. Tieši tur kā skolēni, tā neretieši 12. septembrī pulcējās, lai klausītos un runātu Jāņa Jaunsudrabiņa un citu savu iemīloto dzejnieku rindas.

Kāpēc tieši pie Jāņa Jaunsudrabiņa – Neretas novada rakstnieka, dzejnieka un gleznotāja vārdā nosauktās ielas piemiņas akmens? Tāpēc, lai atgādinātu, lai parādītu pārmaiņas. Šo ielu Neretas ciemata attīstības plānos un kartēs iezīmēja, sāka veidot, labiekārtot 20. gadsimta 70. gadu vidū toreizējais izpildkomitejas priekšsēdētājs Tālis Zālītis. Gatavojoties rakstnieka 100. jubilejas atcerei, T. Zālītis

un viņa domubiedru grupa nolēma, ka nākotnei un nezūdamībai iela jāiezīmē ar piemiņas akmeni, kuŗu atklās svētku pasākuma ietvaros. Jāņa Jaunsudrabiņa simtgades jubilejas pasākums izvērtās neplānoti grandiozs. Neretu un rakstnieka bērības sētu "Riekstiņi" apmeklēja daudzi tūkstoši cilvēku no visas Latvijas. Ielas piemiņas akmeni krustcelēs pie skolas ceļa svinīgi atklāja Jāņa Jaunsudrabiņa svinību laikā 1977. gada 28. augustā. Kad noņēma piemiņas zīmes pārsegu, klātesošajiem parvērās skaists sārtais laukakmens, ko rotāja metalla plāksne ar uzrakstu divās valodās – latviešu un krievu. Kādam tas nepatika. Pa rudens nakšu melnumu sākās plāksnes dauzīšana ar akmeņiem. Vispirms tika nomētāta latviskā teksta daļa, atstājot metallā daudzus nospiedumus bedrīšu veidā. Kā atbildes reakcija tumsas aizsegā sekoja līdzīgas darbības plāksnes daļā ar tekstu krievu valodā. Milicija modri dežurēja, tomēr neviens netika notverts, saukts pie atbildības, un pamazām akmens ar uzrakstu visiem aizmirsās. Sekoja Trešās Atmodas notikumi, neatkarības atgūšana, ekonomiskās

Viktorija Trukša – skolas direktore, skolotāja Aija Kalnāre (gaišajā blūzītē); aiz viņas skolotāja Egija Apiņa; Ārija Zālīte – Tāļa Zālīša atraitne, viena no ziedotājām, Lidiya Ozoliņa; aiz plāksnes nākamā – Ilze Līduma, Jāņa Jaunsudrabiņa muzeja "Riekstiņi" vadītāja, Juris Gorbačovs, Neretas apvienības pārvaldes vadītājs, skolotāja Lija Saldovere

krīzes. Katrs bija aizņemts ar saviem rūpēm. Atrauto plāksnes

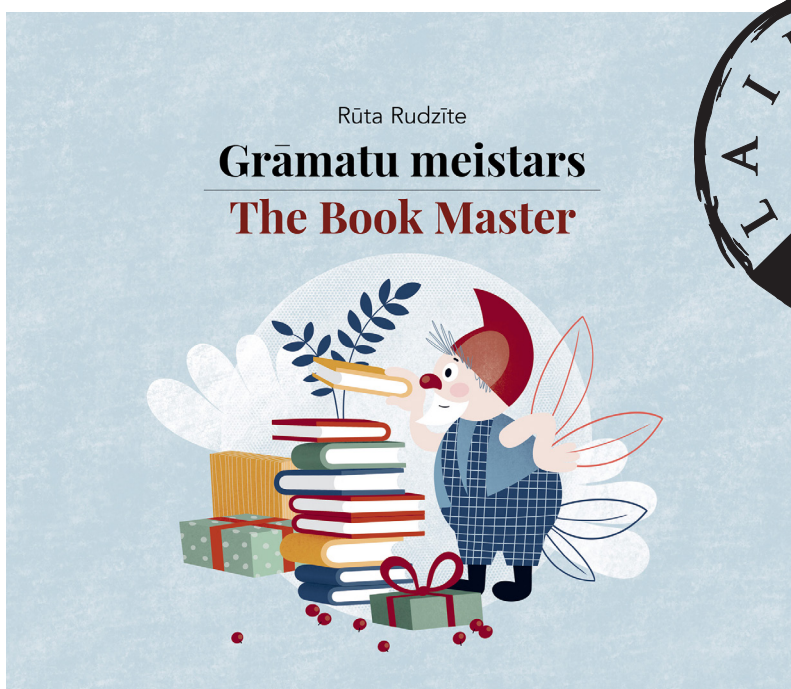
stūri pirms gadiem pieciem pamanija latviešu valodas un literatūras skolotāja Egija Apiņa. Viņa uzrunāja kolēģus, ka aizriņķējusi jau 46 gadi kopš plāksnes uzstādīšanas un vajag plāksni atjaunot, jo nu arī uzraksts vairs neatbilst valsts valodas likumam. Rosinājums rada atbalstu kolēģos un 12. klases skolēnos, kuŗi izvēlējās pētnieciskā darba tēmu par Jāņa Jaunsudrabiņa ielu un piemiņas akmens vēsturi. Viņi nolēma, ka nepietiek vien ar pētījumu, bet reāli plāksni jāatjauno, un tā būs viņu dāvana savai skolai un dzimtajai vietai. Lai informētu neretiešus par veikumu, Dzejas stunda notika pie atjaunotās Jāņa Jaunsudrabiņa ielas piemiņas plāksnes. Tādēļ šeit 12. septembrī skanēja

dzeja, atmiņas. Jāņa Jaunsudrabiņa tēlojumu "Piemini Latviju!" lasīja skolotājs Jānis Sarmis Bajinskis. Skolotāja Aija Kalnāre un skolēni lasīja savu izvēlēto dzeju. Izskanēja pateicības vārdi idejas autorei skolotājai Egijai Apiņai, idejas īstenotājiem – skolotājai Lijai Saldoverei un 2022./23. mācību gada 12. klasei par paveikto darbu ielas piemiņas plāksnes nomainīšanai. Skolas administrācija un Neretas apvienības pārvaldes vadītājs Juris Gorbačovs pateicās absolventiem, skolotājiem, vecākiem, ziedotājiem par atbalstu, ieguldījumu plāksnes atjaunošanai.

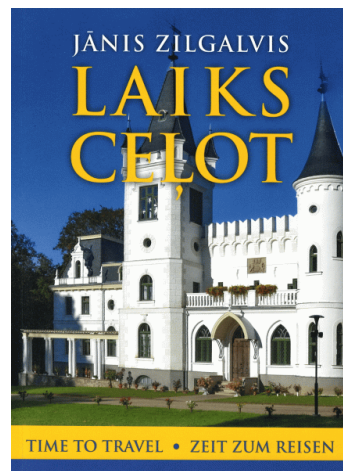
Atgriežoties skolā, katrs varēja lasīt uz skolas ceļiņiem rakstītās dzejas rindas. Jā, septembrī bez dzejas nu nekā! Dzeja elpo...

RŪTA RUDZĪTE

GRĀMATU MEISTARS / THE BOOK MASTER

Divvalodu grāmata, 80 lpp., cietos vākos, bagātīgi ilustrēta, kas sagādās Jums vērtīgus un skaistus kopābūšanas brīžus, palīdzēs apgūt labskanīgu latviešu valodu Jūsu bērniem un mazbērniem.

JĀNIS ZILGALVIS LAIKS CEĻOT. IV daļa

Šis izdevums ir domāts plašam lasītāju lokam, tiem, kuŗiem ir īpašs prieks baudīt skaistu un sakoptu vidi Latvijas muižās, pastorātos un parkos un kurus iepriecina seni viduslaiku cietokšņi, krāšņas baroka un klasicisma rezidences, kā arī jaunāku laiku būvmākslas liecības.

Cena: 25 EUR

GUNDEGA
SAULĪTE

Dailes teātris trīs izrādēs aicināja atminēties režisoru un dramaturgu Pēteru Pēteronu simt gadu jubilejai veltītā koncertizrādē "Poēma par spēlmani". Mākslinieciskā vadītāja Viestura Kairiņa iecere īstenojusies vērienīgā, tēlaini bagātā un izteiksmīgā uzvedumā, kurā vizuālo risinājumu veidojusi scenografe Ieva Jurjāne, teksta materiālu atlasījusi un kārtojusi P. Pēterona daiļrades pētniece Ieva Struka, mūzikas atlase bijusi Jura Vaivoda pārziņā.

P. Pēterona simtā gadskārta apritēja jau maijā, tagad, rudenī, ir pieminams cits gadaskaitlis. Pate 25 gadi, kopš Pēterons, ko visi, pazīstami un nepazīstami, sauca pirmajās dzīvības dienās krustmātes dotajā vārdā par Runci, kopā ar dzīvesbiedri Noru tumšā oktobra vakarā cieta autoavārijā, vadīdams automašīnu ceļā no Jelgavas uz savu vasaras māju Apšuciemā. Šos faktus minu tikai zināšanai, patiesībā ar Dailes teātra zālē piedzīvoto tiem tieša sakara nav. Jo tas nav nedz tradicionāls piemiņas vakars, nedz formāla cieņas apliecināšana. Viestura Kairiņa veidotais skatuves darbs ir poēma par mākslinieku, citiem vārdiem, spēlmani. Par cilvēku, kas dzimis, lai būtu par radītāju. Šī mistērija (režisoram patika šis jēdziens) ir cilvēka ceļš pa dzīvi, kā labas izrādes ideju reiz formulējais pats Smilģis. No piedzimšanas, pirmajiem apzinā-

tajiem soļiem, no pirmās mīlestības līdz mākslas radīšanas pretrunām, šaubām, sevis noliegšanai un atgūšanai. Un pats lieliskākais, ka šis vēstījums uz skatuves īstenots no paša simtgadnieka reiz postulētajām poētiskā teātra pozīcijām, skatot tikai paša Pēterona tekstam, no dažādām lūgām salejoties vienotā vēstījuma gultnē. Tā nav pelēka ikdienu vai nomācoša sadzīve, mūsu priekšā tēlaina daudznozīmība, skatuves plašumā izvēsta dinamika un simbolu spēle. Vārdus sakot – Pēterona vērienam un rokrakstam atbilstīgs iestudējums. Runča cienīgs darbs!

Koncertuzveduma literārajā pamatā paša Pēterona teksts, par izvēlēto problemātiku pirms pirmizrādes izteikusies dramaturģiskā materiāla sakārtotāja teātra zinātniece Ieva Struka: "Visu mūsu parādīto režijas darbam Pēterons rakstīja lugas, un visās tajās bija viena tēma – mākslinieka liktenis iepretī varai, iepretī laikmeta griežiem, iepretī ģimenei un iepretī konkurentiem. Kā sadzīvot ar citādību? Vai vienmēr tā ir izredzētība? Kā kalpot savai tautai, ja preti nesāņem mīlestību? Un kā tad, ja sāņem? Kā radīt jauno mākslu, kad tam tic tikai daži? Kāpēc tu kā mākslinieks meklē unikālo, bet tik daudzi tiecas pēc vienādā, aprobētā, īslaicīgi modē esošā?"

Koncertizrādes programmā

Kad gribas domāt ar vērienu

režisors Viesturs Kairiņš raksta: "Pēteris Pēterons ir viens no mūsu dižgariem. Ar savu pretunīgo dzīvi, savu ļoti sarežģīto ceļu mākslā un personīgajā dzīvē. Viņa pasaules centrā vienmēr bija mākslinieks. Mākslinieks ļoti sarežģītos ārējos apstākļos un ar dažādiem jautājumiem, kurus risināt. Par to tiešām ir vērts padomāt – kāpēc māksla tik daudziem kalpo kā patvērumam, kā vienīgā realitāte, vienīgā atbilde uz dzīves jautājumiem un izaicinājumiem?"

Visam, kas norisinās uz skatuves šajā "Poēmā" piešķirts

plašs vēriens – koža "Kamēr..." dziedātājiem, kas sākuma un pašas beigās ir gatavi piekļauties skatuves grīdai, aplūst ar to un elpot vienotā ritmā, pa laikam dažādās mizanscēnās izdziedot arī spilgtākos dziedājumus no tālo gadu izrādēm. Mūzikas priekšnesumos būtiska ir pianista Matīsa Žilinska smalkjūtīgā līdzdalība, jauno aktiešu kursa punktuālā ieļaušanās masu skatos. Plašumu un emociju dziļumu skatuves norisēm piešķir daudzveidīgais mūzikālas materiāls koža un solistu dziedājumā. Vienotā vēstījumā saliedējas Imanta Kalniņa, Raimonda Paula, Imanta Zemzaļa melodijas.

Galvenā varoņa Klāva lomu ar spēcīgu personības jaudu un aktierisku pārliecību piepilda

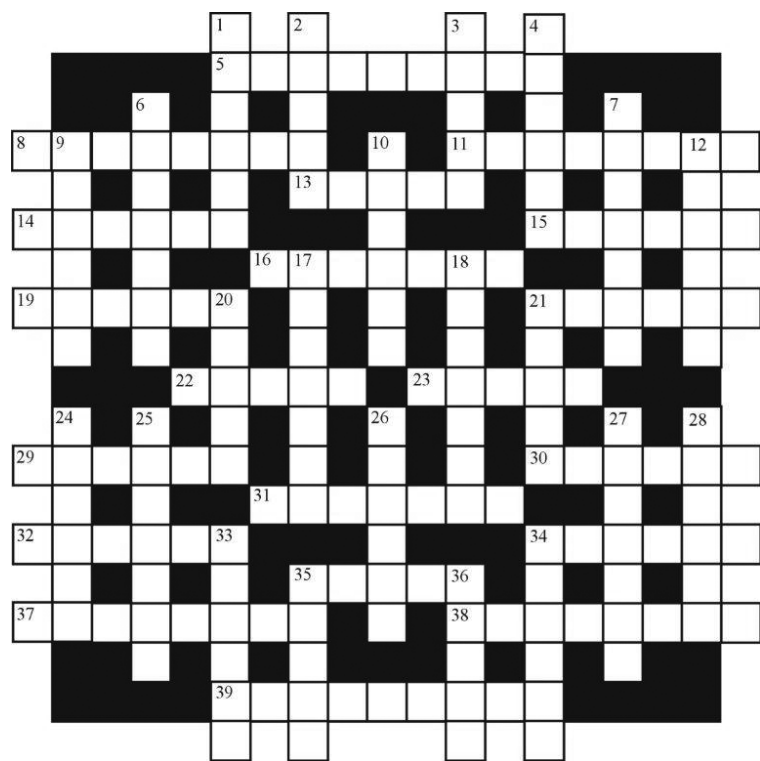
Klāvs Kristaps Košins, nesens jaunpienācējs Dailes ansambli. Pārējais aktiešu ansamblis atsevišķās epizodēs piespēlē Klāvam, kamēr tas šķetina varoņa personības radītās pretrunas. Visu vēstījumu vainago mūžīgās mīlestības apliecinājums Skatuvei, kam būtībā veltīts viss galvenā varoņa gājums. Un var tikai priecāties, ka dialogā ar Vitas Vārpiņas Danu, kas personificē Skatuvi, Mākslu, Teātri, kam varonis veltījies visu savu mūžu, abi aktieři panāk tik maigu un kļūsinātu saskaņu, ka gribas, lai šis mirklis tik drīz nebeigtos.

Koncertuzvedums raisīja daudz personisku atmiņu, taču visvairāk ļāva apjaust, ka mūsdienu teātri un sabiedriskā dzīvē tik ļoti pietrūkst tāda ikdienas izaicinājuma, kāds reiz bija Runcis. Viņa domu fragmenti vien rosināja domāt par lielumam, par problēmām, kas nosaka cilvēku un tautu likteņus. Par radoša gara spēku un pretrunību, par mūžīgo cīņu par patiesību mākslā un atsaucību skatītāju apziņā.

Nobeigumā vēlreiz gribu pievērsties Ievas Strukas vārdiem, kurus raksturota Pēteru Pēterona mūža būtība: "...varu pievienoties visiem viņa laikabiedriem, kas, Pēteru Pēteronam un viņa sievai Norai traģiski ejot bojā, teica: "Tādi cilvēki Latvijas kultūras telpā saskaitāmi uz vienas rokas pirkstiem." Ar Rietumeiropas kultūras bagāžu, iespēsti šaurajā padomju mākslas telpā un tomēr spējīgi pārvērst pelēko dzīvi krāšņā piedzīvojumā. Provinciālismam nav fiziskas adreses, pasaules vējam matos – arī ne."

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERONS

Horizontāli: 5. Strutaini ādas audu iekaisumi. 8. Metāla pūšamie mūzikas instrumenti bez ventiļiem. 11. Palamas. 13. Apūdeņošanas kanāls Vidusāzijā. 14. Vieta izstādes eksponātu izvietojšanai. 15. Biezs cukura šķīdums. 16. Apaļa būve, ko sedz kupols. 19. Graudu malšanas blakusprodukts. 21. Kategorisks rīkojums. 22. Nelieli grauzēji. 23. Dabiska ūdenstilpe. 29. Bistama

vieta upē. 30. Sporta sacīkšu sākuma moments. 31. Kažokzvērs. 32. Keramikas pudeles. 34. Publiska demonstrēšana un vērtēšana (dsk.). 35. Vienkāršais mehānisms. 37. Pilsēta Vidzemē. 38. Neliela piebūve pie mājas ieejas. 39. Lielas formas vairākdaļīgs skaņdarbs orķestrim.

Vertikāli: 1. Blēdīgi darījumi. 2. Nokrišņi. 3. Maņu orgāni. 4. Ciemiņš. 6. Balss trūkums,

neskanīgums balsenes vai nervu sistēmas slimības dēļ. 7. Apdzīvota vieta Balvu novadā. 9. Reprodukcijs. 10. Žņaudzējčūska. 12. Aizkausēta stikla caurule sterilai uzglabāšanai. 17. Labdabīgs kaulaudu audzējs. 18. Lakstaugi, kuru daļas lieto uzturā. 20. Piena produkts. 21. Zema, mitra, staigna vieta ar kūdras virskārtu. 24. Garenisks krāvums. 25. Klāja, brīva platība. 26. Plāns plācenis no raudzētas mīklas. 27. Plati stikla trauki ar aizbāžņiem. 28. Vingrošanas rīki. 33. Neticēšana, šaubīšanās. 34. Taisni lentveida gabali. 35. Dabas parādība. 36. Briežu dzimtas dzīvnieks.

Krustvārdu mīklas Nr. 37 arisinājums

Horizontāli: 4. Rauda. 5. Amanda. 7. Upenes. 10. Piķis. 11. Nianse. 12. Lauris. 13. Termosi. 16. Akacis. 19. Trusis. 22. Stumbrs. 23. Teikas. 24. Smārds. 25. Liestes. 26. Polise. 28. Patoss. 30. Breksis. 35. Kaperi. 37. Tepiķi. 38. Brasa. 39. Saikne. 40. Batika. 41. Nīpra.

Vertikāli: 1. Trapece. 2. Gurķi. 3. Kauslis. 5. Arnika. 6. Akas. 8. Nāra. 9. Suslas. 14. Raudene. 15. Orbītas. 17. Kreda. 18. Ikars. 20. Rumba. 21. Indes. 27. Liekas. 29. Optika. 31. Raibeņi. 32. Istabas. 33. Āpši. 34. Niķi. 36. Laipa.

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu! **Palīdz! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS "Citadele banka"
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas www.likteņdarzs.lv

LIKTEŅDĀRZS

LATVIEŠI KANADĀ

Andra Priediša testamentārais novēlējums 100 000 CAD studentiem Latvijā

Vitulu fonda lielākā vērtība ir ziedotāji, kuŗu dzīvesstāsti šeit savijas un veido savu vēstures liecību. Septembrī tika saņemts Andra Priediša (1931-2022) testamentārais novēlējums no Kanadas. Lai ilgtermiņā godinātu ziedotāja piemiņu, vienojoties ar testamentārā novēlējuma izpildītājiem, ik gadu tiks izmaksātas divas Andra Priediša un sievas Noras Skaidrītes Kūlas piemiņas stipendijas 2000 eiro apmērā.

Andra Priediša dzimtā puse ir Cēsis, kur vecākiem Kārlim un Valijai Priedišiem katram bija savs arods – tēvs bija agronoms, māte – mājturības skolotāja. Ģimene bija spiesta Latviju atstāt 1944. gadā, dodoties bēgļu gaitās zvejnieku laivā no Lielīrbes uz Zviedriju. Sekoja vairākas nomētnes un darbs lauku saimniecībā – viena pie Polārā loka, otra – Stokholmas apkārtnē. Vēlāk ģimene pārcēlās uz Trolhetanas pilsētu, kur Andris iestājās tehniskā ģimnazijā un izmācījās par smalkmechāniķi.

1950. gadā ģimene izceļoja uz Kanadu. Andris aktīvi darbojās Toronto latviešu organizācijās un sarīkojumos – skautos, jaunatnes pulkā, Jaunatnes svētku rīkošanā, žurnāla "Jaunā Gaita" izdošanā. Viņu interesēja fotografēšana un grafika, bet vislielākā vērtība vienmēr tika pievērsta notikumiem Latvijā.

Andris Priedītis ļoti pārdzi-

Andris un Nora Priediši

voja dzimtenes sāpīgo likteni un mēģināja darīt visu, lai saglabātu vēstures liecības un ziņotu apkārtējiem par tolaik notiekošo. Savās ilgās un sajūtās bija iespēja dalīties ar pirmo sievu Nonitu Griezīti, ar kuru kopā, saņemot darba piedāvājumu, pārcēlās uz dzīvi Losandželosā, ASV.

Paralēli jauniegūtajam darbam Andris Priedītis sāka studēt tehnisko virzienu *Engineering UCLA*. Viņam piemita apbrīnojams analītiskais un tehniskais redzējums. Datoru izveides sākuma posmā viņš meklēja iespējas, kā ar to varētu rakstīt latviešu valodā – pat uzbūvēja savu personīgo datoru.

Andrim Priedītim interesēja arī mākslas pasaule. Vēlāk, mijot

gredzenus ar zinātnieci un literāti Noru Skaidrīti Kūlu, abi kopā baudīja klasisko mūziku, filmas un grāmatas.

Lai arī pēdējos dzīves gadus Andris Priedītis bija spiests pavadīt bez sievas Noras, tomēr siltās atmiņas palīdzēja rast spēku. Pāris gadus pēc Noras nāves Andris nolēma atgriezties Kanadā, savus pensijas gadus pavadot tur. Viņš aktīvi sekoja līdzī notikumiem un ziņām Baltijā, pārsūtīt tās simtiem lasītājiem Ziemeļamerikā un Eiropā. Viņš atbalstīja Toronto latviešu Centra bibliotēku un Saulaines grāmatu krātuvi, kā arī neaizmīrsa savu dzimto pilsētu Cēsis, dāvinot Pasaules latviešu mākslas centram četrus Visvalža Rein-

holda mākslas darbus.

Andris Priedītis Mūžībā devās 2022. gada 21. aprīlī, Kristus Dārzā, un, pēc viņa vēlēšanās, guldīts blakus savai mīļajai Norai, Meža kapos, Katskiļos. Tuvs draugs Andrim un Norai bija latviešu rakstniece Anna Žigure, ar kuŗas palīdzību ģimenes plašais grāmatu krājums, pēc aizgājēju vēlēšanās, ticis nodots glabāšanā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, Latvijas Kultūras akadēmijā, Latvijas Mākslas akadēmijā. "Kamēr būs cilvēki, kuŗi pazina Andri un Noru, par viņiem domājot, sirdī ielīs gaisma. Pusgadsimta gaŗumā viņi ir uzturējuši dzīvu Latvijas ideju un pēc neatkarības atjaunošanas palīdzējuši savai dzimtenei spert pirmos soļus," daloties atmiņās, raksta Anna Žigure.

Saņemtais Andra Priediša testamentārais novēlējums Latvijas jauniešiem ir vēl viens turpinājums viņa mūža paveiktajam. Dziļā cieņā un pateicībā pieminam Andra Priediša un Noras Skaidrītes Kūlas nodzīvoto mūžu un devumu! Paldies aizgājēju tuviniekiem, īpaši, Andra māsai Valdai Gustavs un brālim Jurim Priedītim par sadarbību!

**VITOLU
FONDS**

Simto jubileju svin Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris Harijs Valdmanis

Viens no Latvijas palīdzības biedrības Norvēģijā un Latviešu biedrības Norvēģijā dibinātā-

jiem (1952. gadā). Apkārtējie viņu raksturo kā pienākuma cilvēku ar spēcīgu mīlestību pret

Latviju, patriotismu un ļoti labām Latvijas vēstures zināšanām. Viņš vienmēr uzsvēra, ka ir biedrībā tāpēc, ka ir latvietis un citu iemeslu viņam nevajag. 2002. gadā, atzīmējot biedrības pastāvēšanas 50. gadadienu, Latviešu biedrības valde apbalvoja Hariju Valdmani ar goda biedra titulu par nesavtīgu ieguldījumu biedrības darbā.

Harijs Valdmanis aktīvi darbojies arī Norvēģijas Latviešu evaņģēliski luteriskajā draudzē kopš tās dibināšanas 1950. gadu sākumā, gan kā draudzes dibinātājs, gan ilggadējs valdes priekšsēdētājs. Arī draudzes tikšanās notika ar mērķi pulcēt un saliedēt latviešus Norvēģijā, un tika uzturēta komunikācija arī ar latviešu draudzēm citur pasaulē. Harijs Valdmanis organizēja draudzes dievkalpojumus un ar kundzi Mirdzu uzņēma viesmācītājus savās mājās. Par uzticīgu un pašai ziedīgo darbu draudzē Latviešu evaņģēliski luteriskā Baznīcas virsvalde un archibīskaps apbalvoja Hariju Valdmani ar Atzinības rakstu.

Harijs Valdmanis nepagurstoši darbojies arī kā diasporas korespondents, atspoguļot Latvijas diasporas aktivitātes Norvēģijā, sūtīt rakstus laikrakstiem *Laiks* un *Brīvā Latvija*, Kanadas un Austrālijas latviešu avīzēm, uzturot dzīvu vienotības garu emigrējušo latviešu vidū. Harijs Valdmanis vienmēr ir gatavs stāstīt par savu pieredzi, bēgļu gaitām un Latviju, kas bija jāatstāj, vienmēr uzsverot, ka mums jājautā, ko varam darīt Latvijas labā, nevis ko Latvija var darīt mūsu labā.

Harijs Valdmanis aktīvi darbojās arī 1947. gadā Stokholmā dibinātajā Latviešu Nacionālajā fondā, kuŗā turpināja darbību līdz pat 2016. gadam. Viņš bija fonda padomes loceklis un pārstāvis Norvēģijā.

Par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas Republikas stiprināšanā Ārlietu Ministrija piešķirusi Harijam Valdmanim Atzinības rakstu.

Savējie Norvēģijā – LBN-Oslo, Kastaņa skola. Sveicēju pulkam no sirds pievienojas Latvijas Republikas vēstniecība Norvēģijas Karalistē

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
 - Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
 - Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSĻUDINĀJUMIEM:
● 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
SĒRU ĻUDINĀJUMS:
● **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Gertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P,O: 9-17, Pk: 9-13)
Tāl. (redakcijā) +371 67326761,
+371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas digitālo versiju
varat pasūtīt tāpat kā līdz šim.

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.

Izdrukājot iespējama krāsaina versija.

Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuŗi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bijušas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186
- pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Dāvanā *Laika* Mākslas kalendārs 2021!

Samaksa: naudu ieskaitot SIA VESTA-LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi BL

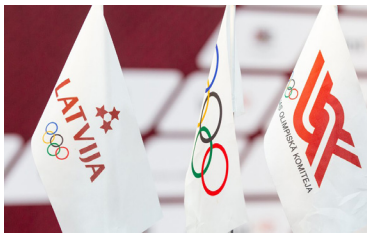
un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.
Latviešu organizāciju un **privāto sludinājumu** maksā EUR 6,- par 10 mm augstu vienslejiņā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-

Komerčiālie sludinājumi EUR 12 par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijas minēto faktu precizitāti atbild autors.

Lūdzam ziedojumus iemaksāt:
Biedrības Laiks-BL kontā –
SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154

SPORTS SPORTS SPORTS

VAI IZDOSIES APVIENOT
LOK UN LSFP?

Drīzumā var būt sagaidāma Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) un Latvijas Sporta federāciju padomes (LSFP) apvienošanās un valstij turpmāk būtu viens partneris valsts līdzekļu sadalē sportam atklāja Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) Sporta departamenta vadītājs Vladimirs Steinbergs.

2022. gadā iepriekšējā Saeimas sasaukuma Sporta apakškomisija un tās vadītājs Sandis Riekstiņš aktīvi strādāja, lai mainītu birokrātisko aparātu sporta jomā un valsts finansējums plūstu caur vienu organizāciju. Abas organizācijas nespēja atrast nekādu kompromisu, vēlāk bija plānots, ka jaunais finansējuma modelis sāks strādāt no 2023. gada, tomēr 13. Saeimas noslēgumā LOK un LSFP nespēja atrast kopsaucēju. Tādējādi valsts finansējuma modelis sporta nozarē palika nemainīgs arī 2023. gadā.

2023. gada pavasarī darbu IZM pārtrauca Sporta departamenta ilggadējais vadītājs Edgars Severs. Ilgu laiku neizdevās atrast departamenta vadītāju un tikai ar otro piegājienu konkursa kārtībā IZM atrada jauno "sporta ministru" – Steinbergu. Līdz ar to ievilkās arī darbs pie sporta finansējuma modeļa izstrādes.

PASAULES ČEMPIONĀTS
SKRIEŠANĀ

Kenijiete Beatrise Čebeta un Etiopijas skrējējs Hagoss Gebrhivets svētdien Rīgā kļuva par pasaules čempioniem piecu kilometru skrīšanā. Čebeta: "Tā kā tas ir pirmais šāda veida čempionāts, tad man nebija ielānāta kāda taktika. Biju pārliecināta par saviem spēkiem finišā, tāpēc pēdējos metros atlika vien uzticēties sev. Sacensības bija grūtas, jo jau no sākuma bija augsts temps"

ASV skrējējs Hobss Keslers svētdien Rīgā ar jaunu pasaules rekordu 3 minūtes un 56,13 sekundes pasaules čempionātā Rīgā uzvarēja jūdzes skrīšanā.

Etiopiete Diribe Veltedži ar jaunu pasaules rekordu četras minūtes un 20,98 sekundes uzvarēja jūdzes skrīšanā.

Latvijas skrējējs Uģis Jocis 5km distancē sasniedza jaunu Latvijas rekordu 14 minūtes un 14 sekundes. Jocis ierindojās 37.vietā, labojot Dmitrija Serjo-

gina pagājušajā gadā Barselonā sasniegto rekordu.

Piecu kilometru distancē elites grupā vīriešiem ar rezultātu 12 minūtes un 59 sekundes uzvarēja etiopietis Hagoss Gebrhivets.

Viņš par trim sekundēm apsteidza tautieti Jomifu Kedželču un par 17 sekundēm – personisko rekordu sasniegušo kenijieti Nikolasu Kipkoriru.

BOSTONAS "CELTICS"
ĢENERĀLMENEDŽERIS
PAR PORZIŅĀ
VESELĪBAS STĀVOKLI

Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) kluba Bostonas "Celtics" ģenerālmenedžeris Breds Stīvenss sarunā ar medijiem izteicies par Kristapa Porziņģa veselības stāvokli. Porziņģis, kurš aizvadītajā vasarā maiņas darījumā pārcēlās uz "Celtics" komandu, nesējā Pasaules kausa finālturnīrā plantārā fasciā dēļ nevarēja palīdzēt Latvijas valstsvienībai. Šonedēļ "Celtics" savos sociālo mediju kontos publicēja foto un video, kuros redzams, kā Porziņģis aizvada treniņus jaunās komandas krekla. Tagad par latvieša veselības stāvokli izteicies arī kluba ģenerālmenedžeris Breds Stīvenss: "Kristaps šajās dienās aktīvi skrīen pa laukumu. Es uzskatu, ka turienes [Latvijas izlases] ārstu un arī šejienes speciālistu panāktais progress bija svarīgs, lai viņš izvairītos no kādas ilgtermiņa traumas. Viņš jūtas lieliski. Es tikko ar viņu runāju pa telefonu. Viņš sacīja, ka jūtas lieliski," sacīja Stīvenss. Jaunā Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) sezona sāksies 24. oktobrī. "Celtics" pirmo sezonas spēli aizvadīs ar Porziņģa bijušo komandu Ņujorkas "Knicks".

BIEDRIŅŠ ATGRIEŽAS
BASKETBOLĀ

Šovasar basketbola raidījuma "Ūdenszēļi" komanda izveidoja jaunu komandu "Rīgas Zēļi", kuras prezidents būs Edgars Buļš, ģenerālmenedžera pienākumus pildīs Artūrs Šēnhofs, bet par galveno treneri strādās Juris Umbrāško. Jaunizveidotā kluba "Rīgas Zēļi" vēstnesis – bijušais Latvijas izlases un Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) spēlētājs Andris Biedriņš centīsies palīdzēt ne tikai klubam, bet arī

jaunajiem vienības spēlētājiem." "Patīkami pamazām atgriezties basketbolā. Biju nogājis no visa malā, bet parādījās šis projekts, un Edgars mani uzrunāja jau vasaras sākumā. Bijām tikušies vairākas reizes, tas mani ieinteresēja. Man patika ideja, ka Rīgā būs vēl viens jauns klubs, un arī tas, ka tiks attīstīti jaunie spēlētāji, kuriem tiks dota iespēja. Būšu kopā ar klubu un mēģināšu palīdzēt ne tikai klubam kā organizācijai, bet arī jaunajiem basketbolistiem pat nav spēlējuši "Arēnā Rīga", tāpēc tā būs interesanta pieredze arī viņiem," piebilda Biedriņš.

ANDREJS GRAŽULIS SPOŽI
SĀK SEZONU ITĀLIJĀ

Latvijas izlases basketbolists Andrejs Gražulis Itālijas A sērijas sezonas pirmajā spēlē palīdzēja Trento "Aquila" ar 91:84 pārspēt Kremonas "Vanoli". Gražulis aizvadīja savu karjeras rezultatīvāko spēli Itālijā, vienlaikus labojot savu rekordu trāpītajos trišpunktņiekos. Viņš 26 minūtēs realizēja septiņus tālmētienu un guva 25 punktus.

Latvietim labi palīgi bija Matija Udoms un Kamārs Baldvins, kuri guva attiecīgi 14 un 13 punktus. Vēl Prentiss Habs atzīmējās ar deviņiem punktiem un deviņām rezultatīvām piepēlēm, bet Davide Alvitī izcēlās ar deviņiem punktiem, astoņām atlekušajām bumbām un sešām (!) pārtvertām bumbām. Kremonas komandā 18 punkti bija Grantam Goldenam.

LATVIJAS /IGAUNIJAS
BASKETBOLA LĪGĀ

Latvijas čempionvienība "VEF Rīga" sestdien Latvijas-Igaunijas Basketbola līgā (LIBL) piedzīvoja neveiksmi sezonas pirmajā spēlē. "VEF Rīga" izbraukumā ar rezultātu 78:80 (20:15, 16:28, 21:20, 21:17) zaudēja Tallinas "TalTech"/"Optibet" basketbolistiem. Rīdzinieki atradās iedziņos lielāko daļu spēles laika, taču nepilnas divas minūtes līdz pamatlaika beigām pēc diviem precīziem Brendana Edamsa divu punktu metieniem panāca +3. Atlikušajā spēles laikā tallinieši guva vēl piecus punktus, uz ko rīdzinieki nespēja vairs atbildēt, piedzīvojot neveiksmi. "VEF Rīga" rindās rezultatīvākais ar 23 punktiem bija komandas kapteinis Māris Gulbis, kamēr Edamss sakrāja 22 punktus un septiņas bumbas zem griezēm. "Valmiera Glass"/"Vidzemes Augstskola" viesos ar rezultātu 79:87 (21:25, 19:14, 23:25, 16:23) zaudēja Tallinas "Kalev". Valmieras vienībā rezultatīvākais ar 18 punktiem bija Guntis

Sipoliņš, 14 punktus pievienoja Jānis Kaufmanis, kamēr 13 punktus un septiņas atlekušās bumbas sakrāja Šons Naits. Rīgā bāzētais Ukrainas klubs "Prometejs" ar rezultātu 106:61 (18:14, 31:7, 26:19, 31:21) pārspēja "Viimsi". Piekdien pirmās spēles čempionātā aizvadīja "Ventspils" un Ogres, kas mačus noslēdza papildlaikā, attiecīgi ar 88:83 uzvarot "Tartu Universitāti"/"Maks & Moorits" un ar 75:77 zaudējot Raplas "Avis Utilitas".

GRAUDIŅA/SAMOILOVA
NEPĀRVAR PARĪZES
TURNĪRA KVALIFIKĀCIJU

Latvijas duets Tina Laura Graudiņa/Anastasija Samoilova trešdien Parīzē piedzīvoja zaudējumu pludmales volejbola profesionālās tūres jeb "Beach Pro Tour" (BPT) "Elite 16" sērijas turnīra kvalifikācijā. Kvalifikācijas pirmajā mačā ar piekto numuru izsētais Latvijas duets ar 1-2 (21:23, 25:23, 11:15) piekāpās somietēm Ninai Ahtiainenei/Taru Lahti-Liukonenai, kuras izlikta ar 12.numuru. Līdz ar šo zaudējumu Graudiņai/Samoilovai turnīrs noslēdzies daļi 21.vietā. Sezonas pirmajā posmā Dohā Graudiņa/Samoilova izcīnīja ceturto vietu, tad Brazīlijas pilsētā Uberlandijā ieņēma daļi piekto vietu, posmā Čehijā neizdevās izkļūt no apakšgrupas, bet Gštādē un Hamburgā tika ieņemta daļi devītā vieta.

TTT ZAUDĒ ARĪ MĀJĀS

"TTT Rīga" ar 62:63 (14:12, 13:18, 12:16, 23:17) zaudēja Rumānijas vienībai "ACS Sepsis-SIC", divu spēļu summā piekāpjoties rumānietēm ar 116:122. Pirmajā ceturtdaļā, vadības gro-

ziem pārejot no rokas rokā, lielāko pārsvaru panāca Rumānijas komanda, izvirzoties vadībā ar 12:8. Otro ceturtdaļu ar sešiem pēc kārtas gūtiem punktiem sāka viešņas, kuras vairs ne reizi puslaikā neļāva mājiniēcēm kaut panākt neizšķirtu. Lielāko pārsvaru Rumānijas klubs panāca 17.minūtē pēc diviem no trijiem Nistremas realizētajiem soda metieniem. Otro puslaiku viešņas sāka ar Nistremas realizētu tālmētienu, pirmo reizi mačā panākot sešu punktu pārsvaru - 33:27. Otro reizi spēlē rīdzinieces vadībā izvirzījās 26.minūtē, kad pēc Vanesas Jasas divpunktu metiena rezultāts kļuva 36:35, taču pēc tam vadību atkal pārņēma "ACS Sepsis-SIC", pēc Līvijas Gerebenas viena precīza soda metiena 32.minūtē panākot 49:41 pārsvaru. Tuvāk tikt par 44:49 mājiniēcēm neizdevās līdz pašai spēles nogalei, kad ar 8:0 izrāvienu izdevās pietuvoties viena punkta attālumā. Pirmajā spēlē pirms nedēļas Rumānijā Latvijas komanda piedzīvoja zaudējumu ar rezultātu 54:59. "ACS Sepsis-SIC" iekļuva Eirolīgas pamatturnīrā, bet "TTT Rīga" sezonu turpinās Eurokausā. Šosezon Rīgas komandā ir atgriezies Ieva Pulvere, Vanesa Jasa, Luīze Sila un amerikāniete Dekija Koena. Tāpat vienības sastāvā ir amerikāņu saspēles vadītāja Kira Lamberte, lietuviešu uzbrūkošā aizsardze Gabija Meškonīte, franču vieglā uzbrūcēja Margo Klavo, jaunā latviešu centra spēlētāja Evelīna Otto un jaunās spēlētājas Estere Petrus, Tina Grausa un Aleksandra Stepanova.

Ziņas apkopojā Andris Kļaviņš

Sludinājumus un reklāmu laikrakstā iesniedz ērti arī no sava tālrunā!

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evaņģēliskās draudzes dievkalpojumi un pasākumi: **8. oktobrī** plkst. 13: Pļaujas svētku dievkalpojums ar kafijas galdu un svētdienas skolu. **22. oktobrī** plkst. 13 klātienē un attālināti: dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu **12. novembrī** plkst. 13 klātienē un attālināti: dievkalpojums ar kafijas galdu un svētdienas skolu. **18. novembrī (sestdienā)** plkst. 16 klātienē un attālināti: Valsts svētku dievkalpojums.

VĀCIJA

Memmingē, Kristus baznīcā, *Dunantstr. 8*, svētdien, 22. oktobrī, plkst. 11:15 Pļaujas svētku dievkalpojums. Māc. Elmārs Ernsts Rozītis. Sekos kafijas galds draudzes namā.

Svētā Ludviķa baznīcā (*Sankt Ludwigskirche*), *Wredestraße* un *Bismarckstraße* krustojumā, Ludvigshāfenā, nākamais dievkalpojums paredzēts **12. novembrī**. (No viņa pilnības mēs visi esam dabūjuši žēlastību un atkal žēlastību. Jņ 1:16).

Virburgā, *Deutschhauskirche*, *Am Schottenanger 2*, sestdien, 7. oktobrī, plkst. 13:30 Pļaujas svētku dievkalpojums. Mācītājs Rolands Eimanis. Pēc tam pakavēsimies kopā draudzes telpās.

Štutgartē, Vecās Pils kapellā, *Schlosskirche*, *Am Schillerplatz*, svētdien, **8. oktobrī**, plkst. 15 Pļaujas svētku dievkalpojums latviešu un vācu valodā. Māc. Elmārs Ernsts Rozītis. Sekos draudzes vakars senajā sakristejā ar saviesīgu kopā pasēdēšanu.